

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakti (BİLYAY) nın
kuruluşudur. ©

Cilt: 36 Sayı: 426 TEMMUZ 1995
(KDV DAHİL) 40.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-OLAYLARIN VE GÖRÜNENİN ARDINA UZANABİLMEK	2
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	5
● "GÜNÜMÜZE AİT" MESAJLAR	6
● RUH VE KÂİNAT	8
● ZAMANIMIZIN BİR PROBLEMİ	11
● REZONANS	15
● ARTIK, ODALARIMIZDAN ÇIKMA ZAMANI	17
● MANYETİK İŞİNİMLERİN ETKİSİ	18
● MUTLULUK ARAYIŞI	19
● ÖZ VE KABUKLAR	20
● İÇİMİZDEKİ SES	21
● KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN DUYURU	22
● SEVGİYE OLAN İHTİYACIMIZ	23
● PİRAMİTLERİN VE SFENKSİN SIRRI HÂLÂ ANLAŞILAMADI	24
● KONFERANSLARIMIZ	26
● MEDYOMLUK ÜZERİNE GÖRÜŞLER	27
● ASTRAL SEYAHAT	28
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN DUYURU	30
● RUS PSİ ARAŞTIRMALARINDA YENİ UFUKLAR	31
● YENİ İNSAN	34
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN DUYURU	36
● BEYNİN ÖTESİ: ŞUUR ARAŞTIRMALARINDA YENİ YOLLAR	37
● AVRUPA NİÇİN BİR RUHSAL BİRLİKTİR ?	39
● BİR UFO BELGESELİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ	41
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	43
● İŞTE KÂİNAT KABI	44
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: BİLİNMEYEN YILDIZ, BİLİNEN YILDIZ OLACAK	47
● KİTAPLAR ARASINDA: ÖLÜM YENİ BİR DOĞUŞTUR	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdarıye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 480.000 TL. (Öğrenciler: 380.000TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Bu sayfalarda sizlerle en içsel düşünce ve endişelerimi paylaşmak bana her zaman büyük bir haz ve doygunluk sağlamıştır. Düşüncelerin ve fikirlerin çok önemli olduğunu ve bunların izlenmesi ve uygulanmasını sağlayacak irade gücünü göstermek gerektiğini de hep önemsedim. Gerek Ruh ve Madde yayınlarında gerekse konuşma, sohbet ve seminerlerde, henüz çok değerli iri bir gonca hâlinde bulunan Ruhçuluğun "**çağla ilişkisini**" korumanın gereklerini daima sağlamaya çalışıp hep bu hedefi gözledik.

Dünyanın her ülkesinde mevcut olan spiritüel araştırma ve öğretilerin "çağdaş" olmayan anlayış ve tavırlarının, insanî tekâmülün hızlanmasına yardımcı olamadıklarını yakinen gözledik. Bizim ülkemiz için de durum aynıdır. "**Çağın hedefi**" hakkında hiçbir fikre sahip olamamış kimseler, gruplar, sadece kendi hedeflerine ulaşmanın telâş ve becerisizliklerini yaşamaktadırlar.

Çağdaş kültürde çok önemli ve büyük bir rol oynamakta olan Metapsişik Bilgisi, ne bilim ne de din tarafından asla göz ardı edilemez. Onların böyle bir lükse sahip oldukları sabitlenmemiştir.

Doğanın ve psişik hayata bağlı inanç dünyasının temel fenomenlerini doğru anlayabilip açıklayabilmek için Metapsişik Bilim'in sağladığı hakikatler dikkatle incelenmelidir.

Hâlâ ortaçağlardan kalma düşünce kategorilerine dayanmaya devam ederek varlıklarını sürdürmekte olan tüm inançlar bir "tarih hatası" olmaktadır öteye geçemezler.

Bilim ve inançlar arasındaki hayatî sınırı ciddi bir biçimde inceleyip, yapıcı, geliştirici, ilerletici bir fonksiyon yapan metapsişige çok dikkat etmelidir. Anahtar ve rehber olma görevini, üstü örtülü olarak sürdürmekte iken, yakın gelecekte üstü açık olarak, yetkinlik içinde bu görevini tümüyle yükleneyecektir.

Bu görevin temel işlevi, çağdaş olmayan bütün kurumların çağdaş olmalarını, yani hakikî varlık hedeflerine doğru istikamet almalarını sağlamak olacaktır.

"Çağla İlginin Korunması" sanıldığı kadar kolay değildir. Müthiş bir üstün bilgiyi gerektirir. Sürekli bir dejenerasyon tünelinden geçmekteyiz. Her kurum kendi varlığını koruyabilmenin ıstıraplı ve utanç verici mücadelesini yaparken, ne kadar zayıf ve eksik olduğunu fark etmektedir, ama bu gerçeğe tahammülü yoktur.

Bu dejenerasyon süreci bir ilâhî lütuftur. Bunun rolünü iyi anlamak gerekir. Bu durum Tanrı'yı daha iyi anlamanın da yoludur. Fiziğin Tanrı'sı varlıkları tatmin ediyor mu? Elmiyorsa teolojinin çağla ilgisi korunmalıdır, diyoruz. Bu koruma işlemini çağa uyum sağlayan metapsişik bilgilerin katkılarıyla sağlamak zorundayız. Çağın zaman ve mekânındaki imkânları değerlendirmek zorundayız.

OLAYLARIN ve GÖRÜNENİN ARDINA UZANABİLMEK

EN büyük sorunumuz, ülkemiz içerisinde sürekli olarak gördüğümüz birtakım olayların, bizler tarafından henüz iyi değerlendirilememesidir. İbret verici, uyarıcı tarzda bir yığın olay oluyor fakat hâlâ tepkisiz, hatta vurdumduymaz davranılıyor. Ya da hassasiyetini kaybetmiş tepkiler veriliyor.

Bunların bir de okült tarafı var. Olayların arkasındaki olayları görmeye çalışmamız lâzım ki, etrafımızın bir ateş çemberi ile sarılmış olduğunu görebilelim. Etrafımızdaki ateş çemberi, yüreğimizdeki egoist çemberdir. Yani anlayışsızlık, idraksizlik çemberi içinde gayet yoksul bir tarzda yaşamaktayız.

Kendi anlayış çemberleri içinde boğulup kalmış; boğulup kalmaya, daha uzun bir süre bunun mücadelesini vermeye mecbur olan bir toplum hâlindeyiz. Çünkü okullarımızda, evlerimizde, insanlara, gelişme şuurunu aşılacak herhangi bir eğitim veriyoruz. Kendi varlıklarını kendi vicdanlarıyla geliştirmek zorunda olduklarını öğreten hiçbir kimse yok. Yaptığımız şey, ihtiyaç yelpazesinin nasıl daha fazla genişletileceğini, benliklerin nasıl daha fazla şişirileceğini, tatmin edileceğini öğretmek. Üç ihtiyaç varsa, onun yanına iki tane daha katmayı hedefliyoruz. Böylece yapay ihtiyaçlar empoze ederek, varlığın kendi eğitimi ile ilgili hiçbir bilgiyi veremiyoruz.

Bu bilgiler, kişinin vicdanî hareket edebilmesi, yani gerçek bireyselliğin gelişmesi ile ilgilidir. Bizler, gençlerimizin özgür hâle gelmesine katkıda bulunamıyoruz; aksine, üst üste baskılar kurarak onları kontrol etmeye çalışıyoruz. Bizim gerçek gelişimimizi vicdan hürriyetimiz sağlayacaktır, özgür düşünmemiz sağlayacaktır. Birtakım doktrinlerin ve inançların artık süjesi olmaktan kurtulmamız gerekir. Ruhsal plânların, üst âlemlerin zaten bizden istediği konu da budur.

HER OLAY VARLIKLARIN RUHSAL GELİŞİMİ İÇİNDİR

Bu konularda Sadıklar Plânı'nın 1966 yılında vermiş olduğu bir tebliğ var: "Her kapı vurulduğu zaman iki şeyle karşı karşıya kalırsınız. Bu kapı ya açılır, ya açılmaz. Kapının açılıp açılmaması, bir meçhulün bilinip bilinmemesini gerektirir. Bu meçhul, kapının arkasındaki bir şahsiyet. Eğer kapıyı açacak olan, muhitinin ihtiyaçlarının ve şuurunun idrakine sahipse, kapıyı vuranın neci ve ne talep edebileceğini kestirebilen kimsedir. Şüphesiz, bir kapının açılışı yeni bir hadisenin başlangıcı demektir. Bu hadise her şeyden evvel, kapıyı açan kimsenin ihtiyaçlarının ve arzularının bir yankısı olacaktır."

Yani her insan, her varlık, kendi ihtiyaçla-

rina göre birtakım teşebbüslerde bulunabilir. Bu, onun kendi ihtiyaçlarını karşılamak bakımından yapmış olduğu ruhsal bir faaliyettir. Fakat buradaki kapı, kendi tekâmülümüz için gerekli bazı imtihanların ve fenomenlerin içinde hareket etmemizi sağlayacak ilk geçişlerdir, ilk olaylardır. Olayların bizim tarafımızdan anlaşılması için onları uyarmamız, her zaman bir cevap alacağımız anlamına gelmez. Çünkü ihtiyaçlarımızın sağlanması, ihtiyaçlarımıza göre birtakım eprövlerin bize sağlanması, bazı imkânların verilmesi çok büyük ölçüler içinde yapılmaktadır. Olayların tanzimini üzerine almış ruhsal plânlar, yönetici ve rehber plânlar her varlığın durumuna, isteklerine, iradî taleplerine göre imkânlar hazırlar. Yukarısı, İlahî İrade Yasaları'nın icaplarına uygun olarak bütün insanların ihtiyaçlarını, çok karmaşık bir şekilde gözükmese de mükemmel olarak karşılamaya çalışmaktadır. Burası çok önemli bir olgudur.

Ülkemizin, dolayısıyla kendimizin içinde bulunduğu birtakım çıkmazlar ve karmaşık durumlar, kaotik olarak gözükse de fakat aslında çok düzenli olan bir hayatın bizim isteklerimize olan cevaplarından başka bir şey değildir. Bunlar bize zorla yüklenilmiş, zorla verilmiş değildir. Aksine, her iş varlıkların kendi isteği ile meydana gelmektedir.

Ama diğer yandan bazı inançlar, insanların, önlerine çıkan imkânlarla göre hareket edeceğini savunur. O imkânlar da hayır ve şerdir, iyilik ve kötülüktür. Tam aksine, insan her şeyi bizzat kendisi yapar, kendisi seçer. "Ulu Tanrım, benim başıma bu niye geldi?" diye sormak kadar saçma bir şey yoktur. Çünkü Tanrı kimse'nin başına bir şey getirmez. O'nun işi insanlara sopa atmak, belâ getirmek, ağlatmak değildir. O bir savcı değildir.

Tanrı kanun koyucudur. Kanunlarını kavrayıp o düzene uyum sağlayabildiğimiz sürece, olayların hiç birinde bizim için kötü olan bir şey yoktur. Bir çocuk sıcak bir şeye dokunup eli yandığı zaman, onu kendisine yapılan kötülük sanır. Ama annesi bilir ki, artık çocuğu, sıcak sobaya elini değdirmeyeceğini öğrenmiştir.

RUHSAL VE MADDÎ DETERMİNİZM FARKLI ÇALIŞIR

Tebliğ şöyle devam ediyor: "İnsan, psişenin ve maddenin ayrı bir mekânda tatbikatta bulunmasından meydana gelmiş özel bir varlıktır. Yani o ne psişedir, ne maddedir. Bu yüzden insan, her iki plânın deterministik bağıntıları içerisinde hareket etmek kaderiyle yüküdür."

O hâlde insan hem ruhsal hayatı yaşamak zorunda, hem de maddenin kendisine getirmiş olduğu her türlü sınırlamayı veya yozlaşmayı da göğüslemek zorunda olan bir varlıktır. Her ikisini de birden yaşamak zorundayız. Bunun en bariz şekillerinden biri bizim duygusal oluşumuzdur.

Duygusal varlık olduğumuz için, maddenin ruh varlığı üzerindeki sınırlayıcı, hatta bir bakıma yozlaştırıp engelleyici tesirlerini yaşamaktayız. Duygusallık, maddenin kendisiyle birlikte olan ruh varlığının hareketini, iradesini ya da faaliyet sahasını engellemesidir. İşte ruhun, beden vasıtası ile madde üzerindeki hâkimiyeti ancak sınırlı duyuları aracılığıyla olabilmektedir.

Görmek, duymak, koklamak, dokunmak, tatmak bu kısıtlı duyulara örnektir. Bunların dışında birkaç duyu daha ekleyebiliriz ama bu sefer duyular dışı algılama terimini kullanmak zorunda kalıyoruz. Bu bir zorlamanın ifadesidir. Çünkü ruh varlığının maddeyi tanımak için verilmiş olan araçlarının artık yetmediğini gösteriyor. Bunların dışında da birtakım imkânlar aramaktadır.

Normal algılamalarımızı yapıyoruz ama bunların dışında başka algılamalara da ihtiyacımız var. Çünkü telepati, durugörü, prekognisyon gibi bazı şeyleri önceden bilmek, görmek, anlamak tarzında birtakım fenomenler yaşamaktayız.

İnsanoğlu iki ayrı plânın deterministik

bağlantıları içinde. Madde, sebep ve sonuç yasasına uygun olarak davranma eğilimindedir. Bunu hep böyle görüyoruz. Yani bir şey bir şeye, bir olay diğer bir olaya dönüşürse, muhtak deterministik sebep sonuç yasasına bağlı olarak, lineer tarzda gitmektedir. Ama eğer kendimizin gelişimiyle, sezgilerimizle, düşüncelerimizle ilgili konuları, aynen maddenin kendi içinde uygulamış olduğu deterministik yasalara göre ele alırsak, herhangi bir ilerleme göstere-meyiz. İnsan varlığını fizik veya kimya inceler gibi incelemeye kalkışırsak hiçbir şey elde edemeyiz.

Ruhsal hayatın da determinizmi vardır. Bazı meselelerimiz gerçekten bazı sebep ve sonuç yasalarına uygun olarak oluşuyor. İçinde bulunduğumuz şartlar, cinsiyetimiz, bedenlendiğimiz zaman ve mekân gibi. Ama bu determinizm, maddede gördüğümüz tarzda değil. Ruhsal dünyaya ait bir sebep sonuç yasası devrede, ki orada işler daha karışık. Yani ruhsal âlem ile fizik dünyanın sebep sonuç akışı arasında çok büyük farklar vardır.

Bizler bir hata yaparız ve sonucunu, bildiğimiz deterministik yasalar içinde belirlemeye çalışırız. İster burada ister buranın ötesinde, evrenin her yanında determinizm aynı şekilde işler diye düşünürüz. Halbuki hatalı bir görüştür bu, çünkü bazı fenomenlerin açıklanmasında, bazı olayların meydana gelmesinde bildiğimiz determinizmin işlemediğini görüyoruz. Uygulanabilirliği kalmıyor.

Fizik dünyanın anlaşılabilir determinizmi ile ruhsal dünyanın determinizmi arasında fark olmasına rağmen, bu iki dünya birbirinden tamamen kopmuş değildir. Fizik ötesi dünya dediğimiz ruhsal dünya, fizik dünyanın bir devamıdır. Fakat bu devamlılık aynı modalitede değil, değişik bir titreşim alanı ve bağlantıları içindedir. Elbette titreşim alanları ve bağlantılar değiştiği, yani tamamen kaotik bir düzen içinde olduğundan dolayı, yeryüzünde olanların yukarıda aynıyla oluşmadığını görüyoruz.

MADDİ YASALARDAN RUHSAL İLKELERE UZANMAK

"Bütün tefekkürünüzün ve bütün ameli hayatınızın istikametini iki şey üzerinde toplamaya çalışınız. Birincisi, kendi hakkınızda sorduğunuz soruların, samimî, açık cevabını verebilirsiniz. İkincisi, kendiniz ve diğerleri arasında tesis edilmiş olan mesuliyetin ve bu mesuliyeti kapsayan davranış nevinin vasıflarını ve derecesini de tespit ediniz. Böylece kendi ferdiyetinizde bu hususların açıklanmasını becerdikten sonra, cemiyetinizin diğer fertlerine de bunu teşmil etmeye (yaymaya) çalışınız. Ve işte ancak, bu dik bayır aşıldıktan sonra, cemiyetiniz bir prensibe ulaşacaktır. Prensibin esaslı vasfı; ayniyet, ahenk, şaşmazlık ve büyük bir sempatisyondur." Ki bu sempatisasyon, ahenk bizim toplumumuzun içinde çok nadiren görülen konulardır.

"Tekâmülün insan şuuruna göre kademelenmesinde şu esas mühimdir: Bir varlık, içinde bulunduğu muhitin icaplarını görebiliyor ve bu icapları prensipler altında toplayabiliyor ve yüzde kırk nispetinde ef'alinî (fiillerini) ve amelini bunlara intibak ettirebiliyorsa, o varlığın şuur seviyesinden tekâmül kademesi parlaktır." Biz insan olarak bir madde muhitinin içindeyiz. Öncelikle maddenin icaplarını bilmeliyiz ve bu icaplara uygun davranmalı, yani onlara uyum sağlamalı, onlarla ahenkli bir hâle gelmeli ve bütün bunların hangi ilkelere dayandığını toparlayabilmeliyiz.

Maddî alanın çok geniş anlamı vardır. Evrende mevcut olan bütün imkânları içine alabilecek bir kavram. Ruh varlığı öncelikle hangi maddî alan içinde bulunduğunun farkına varmalıdır. Biz buna şimdi dünya maddesi diyoruz. Dünya maddesinin özelliklerini bilmek zorundayız: Dünya maddesi kendi içinde hangi yasaları kullanıyor, hangi yasalarla bir bütünlük hâlinde ve bu bütünlükten doğan hangi ilkeler var?

Bunlar anlaşıldıktan sonra uyum sağlamamız kolaylaşıyor. Zaten şu anda biz bunları

otomatikman yapıyoruz. Bu uyumlanmayı gös-
terebildiğimizden dolayı bir beden içinde kala-
biliyoruz. Hatta öyle ki, bedeninin kullanılma sü-
resini azaltmak veya çoğaltmak yine bizim eli-
mizdedir. Yani kendi ömrümüzü de biz kendi-
miz tayin ederiz.

Önce fizik plânın şartlarını bilmemiz
gerekir. Bu da bizim maddeyi
adamakıllı incelememiz anlamına
gelir. Dünyadaki enkarnasyonu-
muzun genel tekâmülümüzle ilgisi,
dünya maddesinin etkilerinin kendi
ruhsal güç alanımız üzerinde ne gibi değişiklik-
ler yapabildiğinin farkına varmak ve anlamak-
tır. Bunu ise, kendi kendimizi süje ve denek ya-
parak, üzerimizde denenmesi gereken şeyleri
bizzat kendimiz isteyerek ve bizzat kendimizde
deneyerek öğreniyoruz. Yani birileri bizi kobay
gibi kullanıyor, biz kendi kendimizi kobay
hâline getiriyoruz. Hem deniyoruz, hem dene-
niyoruz. Acıyı da, tatlıyı da bu şekilde düşün-
mek lâzım. Bize ıstırap veren, mutsuzluk veren
şeyler dışarıdan gelmiyor. Kendi kendimiz üze-
rinde deneyler yapıyoruz. Hiçbir şey bizi istis-
mar etmiyor. Çünkü özgürce bir şeyi seçme yete-

neği bizlerde var.

Bu seçme yeteneğiyle, ister fizik isterse fi-
zik üstü dünyada olsun, bütün olayları kendimiz
belirliyoruz. Hiçbir varlığa sorumluluk yükleme-
miz gerekmez. Bütün sorumluluk bizim sırtımız-
da. Her ne oluyorsa kendi seçmemizle oluyor.
Mutluluğu da ıstırapı da kendimiz seçiyoruz.
Ruhsal veya tanrısal plânların insan varlığının
gelişimi üzerinde, onun macerası üzerinde kat-
kısı yoktur. Onlar sadece varlığın, gelişim ihti-
yacına göre yönelmiş olduğu doğrultulardaki
engelleri ortadan kaldırmaya çalışır. Yani varlı-
ğın yürümesi, hareket etmesi için her türlü
imkânı hazırlarlar.

Tanrı'nın insan üzerindeki faaliyeti bu-
dur. Onun dışında her şeyi varlık kendisi birer
birer seçer, ayırt eder ve kullanır; vazife yapma
hakkına varıncaya kadar. Artık bu onun en ge-
leşmiş şeklidir. Hiç kimse buna engel olamaz.
Yani ruhsal bir plânda belirli bir ruhsal seviyeye
ulaşmış bir varlığın, " Ben yeryüzünde şu türlü
ilerlemekte olan varlıkların hizmetinde olmayı
istiyorum. Bu konudaki vazife hakkımı kullan-
mak istiyorum." demesine engel olacak bir şey
yoktur. Doğar ve o vazifeyi gerçekleştirmek için
her türlü imkân da kendisine sağlanır. ■

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

4 TEMMUZ	Devre Sonu ve Kıyamet	Kenan YILMAZ
11 TEMMUZ	Gevşeme Teknikleri	Engin EMİR ve Duygu AYDIN
18 TEMMUZ	Karma'nın Varlıksal İfadesi	Cengiz CEVRE ve Ebru DENİZERİ
25 TEMMUZ	Medyomluk	Elvan ÖĞÜT ve Verda ALTINEL

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sk. No:7
Kat:2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 0017

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

"GÜNÜMÜZE AİT" MESAJLAR

Tam şu anda, dünyanızı çevreleyen büyük bir ağırlık, bunaltı var.

Işık huzmeleri zaman zaman bu ağırlığın, yoğunluğun içinden süzülüyorlar; siz insanların, kendi huzmelerinizi açabildiğiniz bazı yerlerde bu huzmeler daha çok genişliyor ve içeriye daha çok ışık giriyor. Siz de Tanrı'nın Işığının ve Gücünün içeri girmesine izin verebilirsiniz.

Eğer kendinizi bu Büyük Güç ile doldurursanız; fiziksel ve zihinsel olarak karanlıkta olanlara yardım edebilecek ne kadar çok şey yapabileceğinizi bir an için düşünün.

Temiz, berrak havayı içinize çekin ve Arz'ın Gücünün ayaklarınızdan girip, bedeninizin yukarılarına doğru çıkmasına izin verin; bırakın o güç başımızın tepesinden Işğın Gücü'nün büyük huzmeleri olarak çıksın. Tanrı'ya dönenlerin hepsi de O'na dönecek ve O'nu taniyacak, kabul edeceklerin hepsi güvende olacaklardır.

Şu günlerde, dünyadaki bütün karmaşa ve sorunlardan korkmayınız; bunların hepsinin olması gerekiyordu. Hepsinin temizleneceği ve insanın elinden Tanrı olmaksızın çıkmış olan her şeyin dağıtılacağı ve durdurulacağı gün gelecektir.

Ülkenizin yönetimi Tanrı yoluyla olmalıdır ve bütün ülkeler artık bir bütün olarak düşünölmelidir.

Dünyaya verilen mesaj şudur: Sıkı durun. İçiniz ferah olsun. Sizi rahatsız edenleri aşın. Tanrı'dan olanı tanıyın ve Tanrı'dan olmayanı gelip dağıtacak olan güçlere güç katın. İnsanın ihtiyaç duyduklarının hepsi de gelmek üzeredir. Kendinizi buzursuzluğa, rahatsızlığa ve alt üst oluşlara hazırlayın; bunların hiç biri kötü değildir. İyinin Arz üstünde yeniden doğmasını sağlayın; zihniniz dağıtılmakta olanlara takılı kalmamasın. Kalbinizi ferah tutun. Tam içinizde, yüce olanı bedefleyin. Kendinizi tüketmeyin. İyi; çoktan yola çıktı bile, önce temizlik olsa da, bilin ki iyi; hemen onun ardındadır.

Hayatınızda Tanrı'ya zaman ayırın. Tanrı'yı tanıyın ki Göklerin Rableri, o barikulâde kuvvetlerini dünyanıza dökülsinler, sabırsızlanacak o kadar çok şey var ki, Şimdi'de bile.

Uzatın kollarınızı; parmak uçlarınızdan ve başınızın üstünden Rabbin Kutsamasını alın ve ayaklarınızın; fiziksel dünyanızın daha yüksek titreşimlerinde bareket etmesine izin verin. Önünüzdeki günlerde sıkı durun artık; çünkü Doğu Kapısı açık ve Doğu Kapısından sizin gücünüz akıyor. Tanrı'nın özünün ve gücünün özü dökölmüyor.

Bu sizi rahatsız edecek çok şeye sebep olacak ve dhabası dünyayı rahatsız edecek şeylere de. Anlayışınızın çok ötesinde olan şeyler ortaya çıkacak ve şimdi size, her zamankinden de çok derim ki, onların akışına uyun. Sizin üstünüzü örtmelerine izin vermeyin. Akıntının üstünde kalın.

Büyük hızlanma bütün gücüyle geliyor ama onunla başa çıkmalı, onu yönetmeli, onu yönlendirmeli ve özümsemelisiniz. Eğer özümsemez iseniz, aklınızda ve kalbinizde Tanrı ile yüklendiğinizi hissedeceksiniz.

Tanrı sizin kurtarma botunuzdur ve sizi sakin sulara, dünyanız üstünde hüküm sürmesi gereken O'nun Barışına ve Sevgisine taşıyacaktır. Neredeyse zirveye ulaştınız ve artık Tanrı'nın bütün insanlığa verdiği şeyi geri vermenin zamanı geldi. Hepiniz için gelecek; dereceli bir yükseliş, dereceli bir dönüştür; yaşayan her şey için daha çok saygı duymaktır ve insanlık, kendine daha çok saygı duyacaktır. Ama önce temizlenmenin gelmesi gerekir.

Arz plânı; Tanrı'nın üstünde yürümesi için hazırlanıyor. Çok değişiklik olacaktır. Düşüncenin gücüne, çok daha fazla önem verilecek ve dikkat edilecek. Artık zaman; biraraya gelme ve barikulâde bir değişime hazırlanmaya başlama zamanıdır. Her bir gün ve her bir ana dikkat edeceksiniz; değişik, yeni bir şey. Bazıları iyi olacak, bazıları kötü. Hatırlayınız ki kötü; dağıtılmak ve temizlenmek için biraraya toplanıyor.

Harekelli, talibli bir gelecek olacak. Bazen biraz korkutucu olabilir ama hep şunun bilgisiyle olacaktır: Tüm bunları geçirmek, size Tanrı'nın bütün Işığını ve Sevgisini ve de hepinizin hak ettiği zihin huzurunu getirecektir.

Bütün kalpler dolsun ve mutlu olsun; O'nun Yeni Gelişi boş olmasın. O'na hoşgeldin deyin ve Gücünün Arz'a dokunmasına ve nüfuz etmesine izin verin ki, dünyanın bütün insanları bilsinler ve hissetsinler.

Sevginin ve de kabkabanın olduğu yerde, hiçbir şey insana zarar veremez. Eğer dünyadaki bütün insanlar sevgiye ve kabkahaya sahip olurlarsa, o zaman barış gelecektir: İnsanlığın kendi varlığı, aileler, ülkeler ve bütün dünya içindeki barış.

Hepinizin içinde olması gereken o derin şuuraltı hatırasını uyandırın; Yaradılış içinde yaratmanın ve O'nun güzelliğinin, sevgisinin ve huzurunun hatırasını. Hatıralarınızı uyandırın. Zihniniz, belki de pek uzak bir geçmişte olmayan bayatlara takılı kalmamalı.

Zamanın başlangıcına, insanın düşüşünden de önceye, herkesin görmesi ve herkesin onunlu konuşması için sizlerle birlikte yürümüş olan Tanrı'ya ait hatıralarınıza bakınız.

Buna ait hatıralarınızı uyandırın ve onlara dönmeyi hedefleyin; çünkü her şey O'dur. ■

(Solar Quest Öğretmelerinden alınmıştır.)

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

BU, Neo-İspiritalizmanın, yani klâsik İspiritalizmadan ilmî bazı icatlar ve zaruretlerden dolayı ayrılmış olan yolumuzun bize gösterdiği zaruretler dolayısıyla bu tasniften dışarı çıkıyor. Biz, bu dar mânâda İspiritalizma mefhumunu kabul etmiyoruz. Bizim için, konferansın başından şimdiye gelinceye kadar arz ettiğim gibi, İspiritalizma mefhumu gayet geniş bir saha hâlinde yayılmaktadır. Yani biz diyoruz ki, bir insanın kendi ruhunun dışından gelen herhangi bir vibrasyon ve o vibrasyonun tesiriyle vukua gelen hadiseler İspiritik hadiselerdir. Bu ölmüş bir insandan gelebilir, diri bir insandan gelebilir. Odada bulunan bir insandan, Amerika'da bulunan bir insandan gelebilir. Bu tamamıyla İspiritik bir hadisedir. Çünkü biz ölmüş bir insanla diri bir insan arasındaki farkı klâsik İspiritlerin kabul ettiklerinden daha az kabul ediyoruz. Bizim için ölmüş bir insanla, diri bir insan arasında mevzu bahis edilecek hiçbir fark yoktur.

ANİMİZ İLE SPİRİTİZM FARKI

Geçen konferansında arz ettiğim gibi, bu hakikatin anlaşılmaması, yani Animizm ve Spiritizm mefhumunun ayrılmış olması yüzünden birçok hatalar yapılır. Bu da İspiritalizmanın aleyhinedir. Meselâ, geçen defa da o misali vermiştim zannediyorum. İspiritalizma

Cümleyi asabiye: Sinir sistemi

yapacağız diye masa ortaya konur, eller de üzerine konur. Onların içinde gayet akıllı bir adam vardır. Bu akıllı adam, evvelâ onu bir tarif edeyim, kendisini hakikaten âlim sıfatında görür. Kendisi hakikaten dehşetli bir âlim olabilir. Kendisi katiyen aldanmaz, hata etmez ve makul müspet, hayale, batıl itikada katiyen kapılmaz. Velhasıl müthiş bir adam. Meselâ, kendisini öyle görüyor, derhal hâkimiyet mevkiine oturur. Daima masaya ellerini koymuş adamların, gözü ellerindedir. Kim elini titretiyor, kim elini oynatıyor, mütemediyen onu tetkik eder. Bu sırada medyum ya var, ya yok. Medyum yoksa zaten bir şey olmaz. Medyum varsa, zavallı medyum farkına varmadan elini sallamaya başlar. Ellerini masanın üzerinde ya oynatır, ya titrer. O esnada masa hafif olursa sallanır. Sallanmazsa elini oynatır. Kendine hâkim değil ki, dış tesirlerin kuvveti altında bir medyum bir meksefedir. İki türlü kutbu vardır. Biri doğrudan doğruya öbür âleme açık biri. Yani psişik safhasıyla; artık bu lisanı kolayca konuşabiliriz. Çünkü çok fazla konuştuk. Hatta üzerinde sizi sıkacak kadar da fazla durduk. Çünkü bu esaslı meseledir. Psişik safhasıyla öbür âleme açıktır. Fizyolojik safhasıyla, dünyaya açılmıştır. Adam vibrasyonları iki kutuplu bir taraftan alıyor. Medyum olduğu için psişik safha derhal bütün fizyolojik safhaya geçiyor. Mütemediyen akıyor. Akınca oradan gelen her

vibrasyon, her ihtizaz, her tebliğ derhal cümle-
yi asabiyeye intikal ediyor. Cümleyi asabiyenin
şurasına, burasına intikal eden adam, oradaki
zayıf bulunduğu noktalardaki tesirleri husule geti-
yor. Eğer sinirleri hassassa titremeye başlıyor.
Ne diyeyim ona. Gözleri hassassa, başlıyor
gözülüyle bir şey görmeye. Kulakları hassassa,
sesler işitmeye başlıyor. Eğer ektoplâzma çıka-
racak bir kabiliyetseyse ki, bu tamamıyla fizyo-
lojiktir. Tekrar arz ediyorum. Ektoplâzma çı-
kartmanın katiyen ruhla alâkası yok. Bu tama-
mıyla animik bir tezahürdür. Doğrudan doğru-
ya bedenini boşaltır. Ondan sonra, ilk olarak
görünmez şekilde, fakat sonra, görünür şekil
almaya başlıyor. Daha başlangıç celselerinden
bahsediyoruz. Elini sallamaya başladı işte. Eh
ötekine, bundan daha uygun bir yakıştırma var
mı? Şimdi koskocaman akıllı bir adam, katiyen
öyle hayale aldanmaya gelmeyen biri. Gözü-
nün önünde birisinin boyuna masayı salladığı-
nı ve eli ile sallarken gördüğü hâlde bunu yu-
tar mı? Tabii yutmaz. Sonra yakalıyor. "Gel
bakalım arkadaşım, elini sallama bakayım,
tut." diyor. Ama hakikaten medyomsa, bu ka-
çınılmaz bir sallantıdır. Ben gördüm. Meselâ İst-
anbul'da ispiritizma yapacağız. Şimdi dedi:
"Ben de bir defa gitmişim." 5-6 kişi sen gel,
sen gel, topladı orada. Tabii onlar hep tertipli
adamlar. "Ayaklarımızı çıkartalım." falan de-
diler. Çıkarttılar orada. Ondan sonra ortaya
bir masa geldi. Eller kondu. Masa gayet kolay
fırladı. 5-6 kişi dönüyor, beraber masa da dö-
nüyor. Evet, böylesi de var ama bu başka şey.
Şimdi bunlardan bahsetmiyorum. Hakikî med-
yom ise, (hakikî medyom olduğuna göre) emin
olunuz, o adamın, o elini sallaması hikâyesi
yalnız o akıllı adam tarafından bir mânâ ifade
eder. O zavallı medyom kendisinden haberi
bile yok. Elini salladığından haberi bile olmaz.
Hatta sorarsınız, "Elimi sallamıyorum" der. Bir
tarafтан da sallar. "Sallamıyorum", "Sallıyor-
sun", "Sallamıyorum". Artık bu öyle değil. De-
min sözüme başlarken bir şey arz ettim. İnsan
bazen dururken, bomboştur. Fakat o boşluk
içinde muazzam şaheserler yaratabilir. Fakat
bazen de mütemadiyen hareket ettiği hâlde
bomboştur. Hakikî boşluktur. O zaman da,
hiçbir şey yapamaz.

Binaenaleyh insanın dahilî hâline bakıp
da, ona göre hüküm veriyor ve hükümlendiri-
yorlarsa, tecrübesizliğine atfedilecek bir
hikâyedir. Bunun gibi, bu medyom da müte-
madiyen sallıyor. Tabii bu akıllı adam işi yaka-
ladı. Önüne de geçemez. Orada kaldılar, hep-
sine hakaret eder: "Siz ne budala heriflersi-
niz." gibi. Belki bu kadar ağır lisanla söylemez
fakat bunun hâli, tavrı odur. "Saçma şeylerle
meşgul oluyorsunuz." der, bırakır gider. Ara-
dan günler, aylar geçer. Başka bir yere gider.
İspiritizma bahsi açıldığı zaman, "Yahu, ben
falan yerde bulundum, böyle birisi gelmiş ve
herkesin gözünün önünde masayı oynatıp du-
ruyordu. Hiç kimse, hiçbir şey demiyor. Zaval-
lılar hepsi tesir altında kalmışlar. Onun elini
oylattığını bile görmüyorlar." Ulema olan zat,
tesirin 'T'sini bile bilmiyor. Telkin ile bunu izah
ediyor.

EUSAPIA PALLADINO'NUN ÖYKÜSÜ

Fakat şimdi bu nedir? Bunun aksini söy-
leyelim. Eğer bu adam elini oynatmadan, bu
masa sallanmaya başlasaydı; hatta o kadar
ileri gidiyorum ki, yani ilim adamını tekrar
meclise sokuyorum. Üç ay evvel geriye gittim.
Şimdi oturuyor ve tersi oluyor. Hakikaten med-
yom var. Fakat medyom ileri seviyede bir med-
yom. Fizik medyom dediğimiz ektoplâzma çı-
kan bir medyom. Her medyom ektoplâzma çı-
kartabilir ama zaman ve büyük bir egzersiz
gerek. Bazı medyomlar o egzersizi de yap-
mazlar, Eusapia Palladino gibi. Daha kendisi
16 yaşında genç kızken, sokakta dileniyordu.
Annesi kördü ve kızını dilendirerek para kaza-
nıyordu. Kız sık sık Venedik'te sokaklarda
oyun oynuyordu. Gelen geçen 5-10 kuruş veri-
yordu. Yine de istismar ediliyordu. Nihayet
âlimlerden birisi geçerken bunu görüyor ve kızı
alıyor, ama nasıl? Tedavi etmek için. Çünkü sık
sık epilepsi geçiriyor, düşüp bayılıyor. Oynar-
ken düşüyor. Tabii feci ve acınacak bir hâl. Bir
adam alıyor ve tedavi etmek için hastaneye
götürüyor. Bakıyor ki, alelâde bir epilepsi, sa-
ra değil. Ondan sonra, tecrübe ediyorlar. Na-
file, çıkmıyor. Nihayet kız hastaneden kaçıyor.

Serseri ruhlu ama serseri değil, medyum. Medyomluk başka bir şey. Psikolojisini bilmek lâzım. Boş bir şey değil, demin arz ettim. Bir tarafı öbür tarafa açık. Bir tarafı buraya açık. Buranın malı değil ki, buranın malı olduğu kadar oranın da malı.

Binaenaleyh sizin realitenize uyar mı, uymaz mı? Eğer orası da bizim realitemiz olsaydı, zaten normal olurdu. Fakat orası bizim realitemiz olmadığı için, o da oraya bizim kadar tâbi olduğu için, bizim için anormal görünür. Nitekim, bizim buradaki hayatımız da, oraya anormal geliyor. Gayet tabii, ruh âleminde böyle 500-1000 kişi bir yere oturup saatlerce durabilir mi? Öldüler, mahvoldular. Eğer böyle bir mecburiyet olsa, hiç biri dayanamazdı. Böyle mekân, bir yere çivilenmiş, hareketsiz bir hâlde insanlar duruyor. Bizim zaretimiz bu, ihtiyacımız bu icap. Fakat orada mekân yok. Hareket, dahilî bir hareket var. Hareket, zahirî bir hareket var. Hareket, buradan kalkıp kapıya kadar gitmek değil. Hareket, madde âleminin.

Ruhî âlemde o kadar hareket var ki, üç buutlu kâinatın her yerinde, neresini düşünürse orada. Bu müthiş hareket imkânı içindeki bir varlığı siz tasavvur buyurun. Ondan sonra böyle bir salonu alın. Böyle saatlerce kişiler otursun. Bu realite onların realitesi değil. Onların realitesi de bizim realitemiz değil. Muazzam bir realite ayrımı var ki, zamanı gelecek hepimiz o realiteyi göreceğiz tabii. Fakat şimdi bu kadarını hissediyorum. Fakat medyomlar bunu hissediyor, hissediyor dediğim onun içinde yaşıyor. Burada yaşadıkları kadar orada yaşıyorlar.

Binaenaleyh tabii bu hastane tabaklarının, karyolarının, çarşaflarının, şunun bunun hareket etmesi, yırtılması, atılması hastanenin işine gelmez. Gayet tabii, onun realitesine uymaz. Fakat oraya bağlanıp kalmak medyomun da işine gelmez. Kaçıyor, metapsişiklerin eline geçiyor. Bakıyorlar ki, müthiş bir kız. Ondan sonra dünyanın en büyük medyomu oluyor. En büyük âlimler Charles Richet, Cesare Lombroso, Gabriel Dolon, Dr. Geley, ondan sonra Sir William King gibi büyük âlimler, bu kadınla celseler yapıyorlar. Otofrafiler neşrediyorlar. Bu celseler senelerce sürüyor. Raporlar neşre-

diyorlar. Bu kadınla yapılan celselerdir ki, Charles Richet gibi Paris Tıp Fakültesi Fizyoloji Profesörü olan âlime sürekli "Metapsişik" isminde tam 800 sayfalık bir kitabı yazdırıyor. Bu, Eusapia Palladino'nun, vaktiyle alelâde saralı zannedilerek, hastaneye tıklan kadının öyküsüdür. Öyle hadiseler ve seneler geçiyor ki, kadın 16 yaşından 50, 60 yaşına geliyor. 60 yaşına geldiği zaman bir celseye gidiyordu. Celsede şöyle bağıırıyordu: "Dünyada birsürü krallar var. Fakat bir tek Eusapia Palladino var." Kendine ne kadar güveniyor! Şimdi tabii, el üstünde tutuluyor. Hikâyeyi oraya getirdik.

Şimdi böyle bir medyoma adam dikkatle bakıyor. Herkes ellerini çekti. Eusapia Palladino da çekti ama ektoplâzma çıkardı. Görünmeyen elleri var. Bu sırada masa kendi kendine oynamaya başladı. Şimdi bu âlimin, bu defa gözleri açıldı. Başka bir biçim, tutan el yok. Mademki el tutmuyor, o hâlde kim? İnsan yok burada. Adam da hakikaten bilinen bir âlim. Şimdi bunu dağarcığında izah edecek. İzah edecek, çünkü ona dağarcığındaki bilgi diyor ki, "Eğer senin maddî vasıtalarıyla değerlendiremeyeceğin herhangi bir hadiseyle karşılaşsan, onu inkâr edeceksin. Kabul etmeyeceksin." Ezberlemiş bir kere, halbuki kaba, maddî vasıtalar durdu. El yok, ayak yok. Hiçbir şey yok. Masa kendi kendine oynuyor. O hâlde ne olabilir? "Bu ispiritlerin hakkı var galiba" diyor. Hani bir ruh var ya, galiba ruh geldi. Yakaladı bacağından oynatıp duruyor. O yüzden oradan çıkıyor ama düşünerek çıkıyor şimdi. Daha henüz büyüklüğü de bozmak istemiyor. Ondan sonra oradan dışarı çıkıyor. Dolaşiyor, bir daha göreyim şunu diyor. Görüyor, yine aynı vaziyet var. Daha düşünceli çıkıyor falan, filân. Orada yine kabul etmek kolay, mesele değil. O büyük bir âlim, ulema. Ondan sonra aradan aylar geçiyor, geçtikten sonra bir yerde bir sohbet ediliyor. "Yahu," diyor, "neler var? Ben gördüm, hakikaten bir şey gördüm. Masa kendi kendine oynayıp duruyor, gözümle gördüm. Bu masa böyle yürüyor diye, kabul etmiş değilim ama" diyor. "Gözüm aldanmadıysa bir halüsinasyon görmediysem, başka görmediğim bir hakkabazlık yoksa ki, yoktur." Yani "Yine kati söyleyemem." diyor.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Zamanımızın Bir Problemi

TARİHÇİLER ve antropologlar; şuur değiştirici ilaçların insanlık tarihi boyunca kullanımını belgelemişlerdir. Yine de, daha önce, bugünkü kadar her biri kendi tehlikesine sahip olan bu ölçüde geniş çaplı ilaç sunumu olmamıştı.

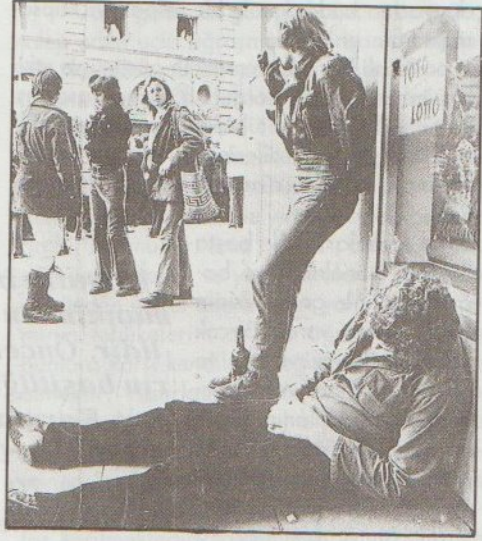
Bütün bunlar insan varlıklarının, ilaçların cazibesine karşı çaresiz olduğu bir zamanda oldu.

Hızla değişen hayatın birleşen güçlerinin karşısında "kafayı bulmak" veya ilaç olarak hayatın baskılarından kaçmak ihtiyacı; uzun ve kayıtlı tarihimiz boyunca insan varlıkları tarafından deneyimlenmiş herhangi bir şeyin çok ötesinde büyümüştür.

İlaç bağımlılığı veya alışkanlığının; insanlık ailesinin aslı üzüntülerinden ve korkularından biri olması hiç de şaşırtıcı değildir. Birleşik Devletler'deki bütün ölümlerin dörtte biri "prematüre ve alışkanlık sebebiyle" meydana gelmektedir.

Alkolizm yaygın ve sürekli büyüyen bir sorundur. Fransa'daki bütün ölümlerin onda biri doğrudan aşırı alkol tüketiminden kaynaklanmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü, "dünya üzerindeki her on insandan birinin alkol bağımlısı veya alkol alımı yüzünden âciz" durumunda olduğunu bildirmiştir.

Nikotin bağımlılığı gelişmiş ülkelerde azalmaktaymış gibi görünürken, gelişmekte olan ülkelerde ise alarm veren bir hızla artmaktadır. Narkotik ilaçların kullanımındaki büyük patlama; gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeleri etkilemektedir. İstatistikler; 1960'dan

bu yana geçen yıllar içinde alkol, sakinleştiriciler, eroin, kokain, LSD ve "crack" alışkanlığı olaylarında çarpıcı bir artış olduğu gerçeğini göstermektedir. Bu, günümüzün hikâyesinin trajik bir parçasıdır.

İlaç sorunundan en çok etkilenenler gençlerdir. Birçok toplumda ergenlerin alkol ve tütün kullanarak yetişkin sayılacaklarına dair yerleşmiş gelenekler vardır. Bu, beraberinde alışkanlık tehlikesini ve hayatın ilerki safhalarında olası sağlık problemlerini de beraberinde taşır. Hızlı bağımlılığa yol açan yasa dışı ilaçlar, gençlerde açık biçimde yaygındır. Michigan Üniversitesi'nin son çalışmalarından biri; yasa dışı ilaç kullanan 13-14 yaşındaki gençlerin sayısında belirgin bir artış olduğunu göstermektedir. Bu yaşlarda, hint kenevirini gibi maddelerden kaynaklanacak büyük bir panik reaksiyonu riski vardır çünkü kişilikleri yeterince gelişmemiştir ve değişmiş şuur hâlleri ile nasıl başa çıkılacağını bilecek kadar olgun değillerdir. Her yıl, en azından 1.000 çocuk alkol yüzünden ölmektedir. İngiltere'de genç kadınların aşırı içki içmesine yönelik bir eğilim vardır.

İlaç sorunu dünyanın her yerinde giderek artarken, toplumsal değerlerde bir erozyonu ve suçta büyük bir artışı da beraberinde getirmektedir. Bu artışlar, alışkanlıkları yüzünden para sağlamak için suça yönelen bağımlılardan, çok milyar dolarlı örgütlü suç

dünyasına kadar geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır.

Yasa dışı ilâç ticaretinin gücünü ve etkisini tahmin etmek zordur. İlâçların yasa dışı üretimi, dağıtımı ve tüketimi; devlet memurlarını, toplum hizmetlilerini de korkuttu ve korkuşturdu. Hatta hükümetleri bile âciz hâle getirdi.

İnsanların ilk başta ilâçlara yönelmesi ve bağımlı hâline gelmelerinin birçok sebebi vardır. Birçok insan ilâçları zevk için ve sosyal hayatlarının bir parçası olarak kullanır. Genç insanlar arasında, "kalıbı kırmak" ve "cesaretli olmak" ihtiyacı, güçlü faktörlerdir. Bir grubun parçası olmak ve grup davranış biçimlerini benimsemek için doğal bir istek mevcuttur. Üzüntülerden, sıkıntıdan ve yalnızlıktan kaçma dürtüsü de aynı biçimde zorlayıcıdır. Kendine değer verme yoksunluğu; bir genci ilâçlara karşı çok açık hâle getirir. İşsizlik, fakirlik ve sosyal mahrumiyet de çoğunlukla; ilâç alımının kolay hâle geldiği bir umutsuzluk iklimi yaratır. En zengin evlerin ve mahallelerin ruhsal fakirliği ve abartılı materyalizmi de böyle bir ilâç kültürünün orada yetişmesi için yeterlidir.

Günümüz gencini, ondan önceki nesillerden muhtemelen daha fazla ilâca yönelten modern hayatın bir başka yüzü daha vardır. **Hayatın hızı, her zamankinden daha süratlidir. Önceki zamanların basitliği yok olmuştur. Karmaşıklık, değişiklik, gerilim ve stres; bunlar, 20. yy sonunun özellikleri hâline gelmişlerdir.**

Peki, ilâç sorunu hakkında ne yapmak gerekir? Şu ana kadar yapılan, büyük maliyet ile, genelde yasa dışı ilâçların üretimini durdurma ve ilâç satıcılarını yakalamadır. İlâçları yasallaştırmak için gittikçe artan baskılar mevcuttur, alkol birkaç ülkede yasa dışıdır, tütün ve sakinleştiriciler dahil. Ancak tüm yapılanlar yüzeyi biraz kazımdan ibarettir.

Birçok ülkede yasa dışı ilâçların yasallaştırılması için baskılar artmaktadır, böylece, bağımlılar suçlu olarak etiketlenmeye, iyileştirici

tedavi alabilecek hâle geleceklerdir. Ancak bu strateji sadece "bütün büyük ülkelerde aynı anda uygulandığında" işe yarar. Yasa dışı ilâçların yasallaştırılması hakkında çok tartışma vardır. Yine de suç sorununda azalma olacağını ima etse de, ilâç sorununun kendisi; yasallaştırılma ile çözülemez.

En temel ihtiyaç; eğitim ve önlemedir.

Dünyanın birçok yerinde bu alanda çalışan birkaç grup vardır ama denilebilir ki bunlar; en düşük fonlu ve hükümetlerden her anlamda en az destek alan gruplardır. Baskın olan iki yaklaşım vardır: önleme ve zarar azaltma. Aslı önleme; 4-5 yaşlarında çocuklarla başlar ve deneme başlamadan önce ilâç kullanımını önlemeyi amaçlar. İlk safhalarda

ilâçla ilgili konulardan çoğunlukla söz edilmez; bedene dikkat etme ve bedene saygı duyma üzerinde durulur. İkincil derecedeki önleme yaklaşımı; ilâç deneyen ya da en azından risk grubunda olan daha büyük çocuklar içindir. Amaç; deneme sürecini veya ilâç kullanımını durdurmaktır.

En etkili önleme programları, geniş bir konu ve yetenek yelpazesi içerirler. Beden ve sağlık, karar alma, problem çözme, stres azaltma, iletişim yetenekleri, arkadaşlık, yaşıt baskısı ve buna nasıl direneleceği, ilâç kullanımına alternatifler, kimlik ve öz saygı ve ilâç bilgisi (yasa dışı ve yasal maddeler dahil) tüm bunlar çocuk merkezli bir yaklaşım yoluyla, geliştirici ve etnik olarak da uygun biçimde; çocukların sorunlarını ve düşüncelerini tartışacakları bir forum yaratacak biçimde verilmektedir.

Önleme ve zarar azaltma yaklaşımlarının ötesinde, bütün eğitimsel tarzda kökten bir dönüşüme ihtiyaç vardır. Eğer uygarlığımızın tam kalbindeki toplumsal maraz ve görüş eksikliğine hitap edilebilirse; **gençler, onları insan varlığının, doğal dünyanın ve kozmosun harikalarını tanımaya doğru uyandıracak bir eğitime ihtiyaç duymaktadırlar.** Beden ve ilâçların ve de kimyasal maddelerin beden üzerindeki etkisini öğrenmeye ihtiyaç-

ları vardır. Bunu sağlayan bir eğitim; öğrencileri, karşılıklı bağımlılık çağında, insanlık ailesinin karşı karşıya olduğu tehlikelere ve mücadelelere tepki vermeye şahsen katılmaya sevk eder.

OLASI ÇÖZÜMLER

Yasa dışı ilâç sanayii, büyüklük bakımından bugün silâh sanayiinden sonra gelmektedir. Peki olası çözümler nelerdir? İlâç kullanımını yasallaştırmalı mıyız? Eğer bu reddedilirse, kaynağı kesmek için ne yapılmalı? Eğer ilk ikisi olmazsa, ilâçların dağıtımını kesebilir miyiz? Eğitim ve diğer yollarla, ilâç kullanımını azaltmak için neler yapılabilir?

John Stuart Mill'in özgürlük üstüne yazdıklarına ilk bakışta; başka kişilere zarar vermediğimiz sürece sizin ve benim ilâç almakta özgür olmamız gerektiği anlamı çıkmaktadır. Ancak ilâç alışkanlığı, kaçınılmaz biçimde başkalarına zarar vermeye yol açar. Her şeyden önce kişinin ailesi ve arkadaşları etkilenecektir. Aileniz veya arkadaşınız olmasa bile, eğer ilâç etkisi altında araba kullanan biri iseniz, tehlikeli biçimde araba sürme yoluyla başka insanlara zarar verebilirsiniz, vb.

Eğer ilâçlar yasallaştırılırsa ve daha yaygın biçimde kullanılmaya başlanırsa; kamu, ilâç bağımlılarını tedavi maliyetine katlanmak zorunda kalacaktır, çalışan nüfustaki üretim azalmasından söz bile etmiyorum. Ya ilâçların fiyatlandırılması? Eğer satın alınmasını önlemek amacıyla yüksek vergilendirirseniz, buna sadece zenginlerin gücü yeter ve hemen karaborsa oluşur.

Tehlikeli ilâçların ekilmesini durdurmak mümkün müdür? Haşhaş yetiştirmek, başka ürünler yetiştiren çiftçiler için 8-9 kez daha çok kârlıdır. Haşhaş yerine mazı yetiştirmeleri için çiftçilere büyük bir rüşvet vermek gerekir.

Kullanıcı ülkeler gittikçe yetiştirici ülkeler hâline de gelirlerken, Avrupa ve K. Amerika gibi ana kullanıcı ülkelere giriş yollarını kesebilir miyiz? Bir ada olduğu için en ümit verici ülke olan İngiltere'ye bakarsak; maalesef, hiç gümrüğü olmayan iki yüz liman olduğu görülür. Realistik biçimde dağıtımı kesmenin yolu görünmemektedir.

Akla gelen en gerçekçi çözüm bununla, talep eden uça uğraşmaktır; **insanları eğiterek, kendine ait bir politika sahibi olma ve insanın kendi bedenine göz kulak olması meselelerine eğilerek.** Her gencin başına bir polis memuru dikemezsiniz ve ilâç kullanımı aslen bir gençlik sorunudur. Genel olarak ergenlik çağındakilerin ve yirmilerindeki gençlerin bir sorunudur, ama gençler, onlara birçok şeyi yapmalarını ve yapmamalarını söyleyen otoriteden nefret ederler. Tek yol; ilâç kullanımının tehlikelerini onlara öğretmek ya da bunlara karşı kendilerini eğitmelerine yardım etmektir. Hatırlatmak isterim ki yasa dışı ilâçlar yılda (İngiltere'de) birkaç yüz ölüme sebep olurken; sigara, 100.000; alkol ise tahminen 20.000 ölüme sebep olmaktadır. Yine de tütün ve alkol üreticilerine ödüller ve nişanlar verilmektedir- toplumdaki ikiyüzlülük ve çifte standartlar biraz ironik değil midir?

RUHSAL YOL

İlâç alma kararına tesir eden bir faktör vardır; bir şuur genişlemesi ve yüksek algılamaya gücünü arayış, bunların içinde en çekiçi olanıdır. Yazar Aldous Huxley'e göre; "Haş-

Uyuşturucu ilâçlar, kullanıcıya gündelik hayatının realitesinden kaçma şansını verirler.

haştan kûrar'a, And koka'sından Hint kenevirine ve Sibiryâ katranköpüğüne kadar sindirildiğinde, sersemletme, uyarma veya vizyonlar gösterme kapasitesi olan her bitki, çalı veya mantar, uzun zaman önce keşfedilmiştir ve sistematik olarak uygulanmaktadır. Bu durum, garip bir biçimde önemlidir; çünkü öyle görünmektedir ki, daima ve her yerde insan varlıkları, şahsî varoluşlarında, tecrit edilmiş benliklerinin gizeminde kökten bir yetersizlik hissetmektedirler; başka bir şey olmalıydılar, daha geniş bir şey..."

İnsanlık ailesinin büyük vizyon sahipleri, mistikleri ve ruhsal liderleri; insan şuurunun sınırlarını aşmışlar ve bu "kökten yetersizlik"ten, bu "gizem"den kurtulmuşlardı. Dünya üstündeki bilgileri ve başarıları, bu daha yüksek farkındalık seviyelerinin mevcudiyetini göstermekle kalmamış, aynı zamanda gerekli içsel akıl ve kalp disiplinlerini başarıyla üstlenen kişiler tarafından kolaylıkla girilebilen seviyeler olduğunu da göstermiştir.

İlâçlar kestirme yolu sunmazlar. İlâhî olanla şuurlu bir ilişki vizyonu; güçlü emellerin peşindeki insan varlığının önünde, ilâç kullanımı ile kolaylıkla ulaşılabilecek bir şey olarak değil, bilgelik, bütünleşme ve sevginin ulaşılan derecelerinin sonucu olarak durmaktadır.

Bugünkü materyalist kültürümüz, hayatın sorunları ve ikilemleri karşısında hızlı ve kolay seçenekler, kısa vadeli çözümler talep etmektedir. Böylesine hızlı ve kolay seçenekler; ruhsal kurtuluşa giden hakikî yolun ancak acıklı bir taklidini oluşturabilirler.

Dahası, ilâç kullanımı; ruhsal yoldaki ilerlemeyi çelmeleyebilir ve kullanıcıya gerçek psişik tehlikeler sunabilir. İlâçlar, illüzyon dünyasının kapısını ardına kadar açabilir. Bazı araştırmalar göstermektedir ki "bağımlılık sadece insan potansiyelinin harcanmasına değil, insanların sarhoşçasına benmerkezci ve toplumdaki diğer kişilere hiç değer vermeyen hâle gelmeleriyle de sonuçlanmaktadır. Bir

psikoterapist, LSD etkisi altındayken deneyimlediği 'rüya benzeri' fenomen ile ölüme yakın deneyimini şöyle kıyaslar: "LSD hür iradeye karşılıyor, halbuki ölüme yakın deneyiminde kişi, tamamen hürdür."

Altmışlı yıllarda halüsinojen ilâçlarla yapılan denemeler, birçok çağdaş materyalistik hedefin boşluğunu göstermeye yardımcı oldu.

Torkom Saraydaryan (yazar ve filozof), ilâç alımı ile sağlanan deneyimler ile sevgi ve hizmet yolunda yürümenin sonucunda gelen "yüksek şuur hâllerinin gerçek sağlanışını", İsa tarafından anlatılan bir mesel ile örneklendirerek karşılaştırır. "Bazı insanlar bir eve pencereden girerler; bunlar hırsızdır. Bir hırsız evde oturmaz ama ona girer, soyar ve sonunda cezasını çeker. İlâçlar; astral plâna bir pencere açarlar. Eterik duvarı kırar ve şuur; bu çatlaktan astral plâna, harika ve illüzyonel renkler ve şekillerle dolu bir dünyaya iter. **Hiçbir ilâç, şuur, astral plândan daha yukarı çıkartamaz.** Biliyoruz ki astral plân; hayaller plânıdır ve oraya takılan her kim olursa olsun, gerçekliğin ışığına kolayca dönemez."

İlâçlar, kullanıcıya gündelik hayatının realitesinden kaçma şansını verirler. Ruhsal perspektiften bakıldığında bu, belki de hepsinden de çok, ilâç kullanımının en büyük tehlikesidir: **Bireyin dikkatini, şahsî ilişkilerden, iletişimden ve sorumluluklardan uzaklaştırır.** Ruhsal bir varlık olarak gelişimimiz; sorumluluklarımızı yerine getirmemize bağlıdır. Ruhsal yoldaki ilerleyişimiz, ilişkilerimizde ve de başkalarına olan sorumluluklarımızla yüzleşme biçimimizde ifadesini bulur. Gerçek ruhsal yol, ilâhî olanın mevcudiyetini, hayatın sınavlarında ve deneyimlerinde açığa çıkarır ve bu yolda olanları, sorumluluklarıyla yüzleşmeye ve ortamlarında buldukları fırsatlara hayatı zenginleştirici yollarla tepki vermeye teşvik eder. ■

(World Goodwill, Newsletter 1994, No:4'den

Özetleyen: **Yasemin TOKATLI**)

Her şey titreşiyor, canlı cansız tüm yapılar... Özellikle canlı organizmalarda bu titreşim salt bir rezonans aracılığıyla türlü bağlantılara yol açıyor. İnsanlar birbirlerini seviyorlar, sempati gösteriyorlar... Ya da düşman olabiliyorlar. Bazı bitkiler ve hayvanlara tutkusal bir biçimde yaklaşırken, bazıları onlar için tiksindirici olabiliyor.

REZONANS

Erkan ŞİMŞEK

HER ne kadar teknik bir sözcük gibi görünse de, eşanlam ve metafor yapılarıyla evrenin tüm boyutlarını kapsadığını, bu arada birçok gizi de içinde barındırdığını ileri sürebiliriz.

Rezonans. Sallanan veya titreşen bir zengin, art arda gelen itici bir uyarıma maksimum bir genlikle karşılık vermesi.. Kendi salınıma uygun bir uyarım verilmesi hâlinde salınımın büyük boyutlara ulaşması.. Bir salınacağı salladığımızda önce direnmeyle karşılaşırız, ancak bir süre daha sallamaya devam ettiğimizde, bu işin kolaylaştığını ve salınacağın daha bir hızla sallandığını görüyoruz. Gitarın ya da susturucu keseleri çıkarılmış bir piyanonun karşısında, sesli heceleri avaz avaz bağırtıyoruz. Sonra durup baktığımızda, sesimize uygun frekanstaki tellerin titreşmeye devam ettiğine tanık oluyoruz. Bu basit deneyimlerde izlediklerimizle koca bir nükleer santralde bir düğmeye basıldığında harekete geçen ve zincirleme reaksiyon olarak tanımlanan seri hâlde büyüyen eylemlerdeki temel devindirici gücün aynı gizden kaynaklandığını kim aklından geçirebilir ki?

Rezonansta temel birkaç özellik: **öncelikle bir uyarım (impulsion), ardından alıcının yapıyla kurulan uyum (sympathetic) ve gelişip büyük boyutlara ulaşan bir tepkime.**

Epiküre (M.Ö. 341-270) ruhun da atomları olduğunu vurgulamıştı. Buna göre toplumdaki

etkileşimin dinamik bir itki gücü oluşturduğunu kabul edersek, özne olarak bireyin nesne (object) karşısında bir "iç rezonans"a girdiğini öne sürebiliriz. Nitekim Rorschach tipolojisinde kişilerin içe dönük ve dışa dönük olarak ikiye ayrılması, rezonansın psikososyal alanda da etkinliğini göstermektedir.

Felsefi ve toplumsal alanda Weber'in 'seçmeci yakınlık' (elective affinity) diye adlandırdığı düşünce-çıkarcı ilintisinde de aynı etkileşimden bahsetmemiz olasıdır.

Weber'de, sözü söyleyenin ya da izleyicilerinin çıkarları ile belli bir düşüncenin doğuşu sırasındaki yakın bir ilişki ender olarak bulunmaktadır. (1) Eski İbrani peygamberleri, reformasyonun önderleri ya da çağdaş sınıf hareketlerinin devrimci öncüleri mutlaka zaman içinde kendi düşüncelerinin başlıca taşıyıcısı hâline gelecek olan sosyal tabakalardan gelen insanlar değildi. Ancak karizmanın kurumsallaşma süreci sırasında ki, izleyiciler belli bir düşüncenin yakınlık duydukları özelliklerini "seçerler" ya da "birleştikleri" ve "rastlaştıkları" yanlarını. (2) Weber'in görüşlerini açıklamaya devam edersek, hem fikirler hem bunların izleyicileri bağımsız alanlardır, bir seçme süreci içinde her ikisinin içindeki belli öğeler birbirini bulur... Tabii bu durum bize her türden **politik etkinliklerin (onları itici güç olarak kabul edersek) zamansal, ekonomik ve toplumsal etkileşim süreci içerisinde bir salınımları olduğunu ve de izleyicilerle belli bir anda rezonansa girdiklerini ve bundan büyük toplum-**

(1) ve (2) Max Weber, Sosyoloji yazıları H.H. Gerth ve C.Wright MILSS (Türkçesi Taba Parla)

sal değişimlerin ya da yeni bir düzenin doğa-bileceğini göstermektedir.

Bir soru önermesi: Nasıl oluyor da politik yaşamında yıllar yılı snk, başarısız (mücadeleci olabilir), herkesin yakından tanıdığı ama yeterince de ilgi göstermediği biri, bir zaman sonra belli koşullar içinde tıpkı Weber'in sözünü ettiği "elective affinity" konumunda toplumun en gözde kişisi oluyor, mitleşiyor bir anda?.. Oysa daha dn o kişiyile alay ediliyordu, kendisi hor görülüyordu, hakkında ileri geri konuşuluyordu... Evet, tüm bu olaylar, mitolojilerin doğuşları ve zaman içinde eskiyip yok olmaları (R. Barthes) ile moleküllerin uygun rezonans yapıları arasında başta sözünü ettiğim bir benzerlik var. Toplum içinde karmaşık salınımlar ağı arasında yer alan bireysel ilişkiler, rastlaşmalar, tutkusal ilişkiler, rezonans yoluyla birbirini bulan, devindiren, güçlendiren yapılar üretiyorlar. Rezonans eneręisi düşük ilişkilerde ise depresyon (knt), kabuğa çekilme ya da eriyip yok olma kaçınılmaz olabilir.

Her şey titreşiyor, canlı cansız tüm yapılar... Özellikle canlı organizmalarda bu titreşim salt bir rezonans aracılığıyla türlü bağlantılara yol açıyor. İnsanlar birbirlerini seviyorlar, sempati gösteriyorlar... Ya da düşman olabiliyorlar. Bazı bitkiler ve hayvanlara tutkusal bir biçimde yaklaşırken, bazıları onlar için tiksindirici olabiliyor. Özellikle müzikal yapılanma, bu olayları en iyi bir şekilde dışa vurabiliyor. Müzikal ritim, harmonia'nın (uyumun) bir ifadesi olduğu lde, bu evrensel "ahenk" duyulur bir biçimde gerçekleşebilir. Coşturucu bir müzik karşısında bir bebek gevşiyor ve ritmik bir şekilde melodiye eşlik ediyor. Biz de el çırpıyor ya da ayakla tempo tutuyoruz. Bir vücut yanıtı (kassal tepki)... Öyle ki temelinde nabız atışı, kalp çarpıntısı var. **Tüm organlarımızı uyum içine sokan harmonia.**

Güney İtalya'da, Apulyalı köylülerin arasındayız. Merkezi Toronto olan bu bölgede bir örümcek yaşıyor: **tarantula.** zellikle sıcak yaz aylarında her tür insanı sokabiliyor bu ze-

hirli rmcek.. Ancak yarayı alan, ansızın fırlıyor, sonsuz bir acı içinde pazar yerine koşuyor ve büyük bir heyecanla dans ediyor. (3) Süslü giysiler ve hatta takılarla çepeçevre hastalar dans etmiyorlar, ortak bir duyguyu yaşıyorlar.. Salt sinir sistemini etkileyen zehir, işte bu ritmik coşum içinde etkisini yitiriyor. Müzikte 3/8'lik kkk ve parlak ritimli tarantella formu bundan doğuyor. Ritmin işlevsel etkisinin yanı sıra iyileştirici özelliği oldukça çarpıcıdır. Rezonant yapılar arasındaki karakteristik ilişki için son bir rnek: Athenaeus diyor ki: 'Siyatik olanlar, eğer hastalığın etkili olduğu bölgede bir nefesli let Phrygian harmoniyle alınırsa, bundan kurtulurlar. (4)

Sonuç olarak rezonans, başlangıçta da belirttiğim gibi bir teknik sözcük olarak değil de YAPI olarak kavrandığında insanın ve evrenin tüm ilişkiler ağı içinde olası bir yolu aydınlatmış oluyor. Kişilerin ya da durumların ycltilmesi, bu salınımin yarattığı coşku içinde ya olumlu bir gelişmeye ya da felketlere yol açabiliyor. "Depresyon" (knt) ya da "deprem"... Yeryüzünde büyük coğrafi değişimlere neden olabiliyor, ancak bu sözcükleri bireyin ruhsal yapısındaki değişimleri dışa vurmak için de kullanabiliyorsak bu, rezonansın ne denli geniş bir alanda değişimlere yol açabildiğini gösterir.

Bir sonuç önerisi: Bu yazı, gerek tasarlanırken gerekse uygulanırken bir ölü, bir harmoni ya da bir dışavurum şekli benimsenmişti. şayet okurla yazarın rezonant yapıları uyuyorlarsa, okura bir şeyler iletildiği kanısındayım. Öyle ya, hepimiz, her gün karşımıza çıkan binlerce tür yazıyı daha ilk paragrafta terk etmişizdir. Oysa coğu kez konuları hoşa gitmese dahi sıcaklığı ya da akıcılığı nedeniyle uyum kurduğumuz veya bizi sürüklediğini hissettiğimiz birçok yazı okumuşuzdur. Bu da olsa olsa şiirsel bir yapıyı gündeme getirmektedir. Evet, **rezonans aracılığıyla belki de tüm evrensel yapı, şiirle ortak bir kaderi ya da gizi paylaşmaktadır.** ■

(Kaynak: ENKA dergisi, Sayı 17)

(3) Giorgio Bagliuı, *Opera Omnia*, Nuremberg 1751. The story of Tarantism, Hanry E. Sigerist
(4) *Rhytm and Health*, Charles W. Hughes, Music and Medicine H.S. Inc. New York

ARTIK, ODALARIMIZDAN ÇIKMA ZAMANI

Gündüz ÖĞÜT

Artık "Birleşik İnsanlık Realitesi Konser Salonu"nda toplanılacak zaman.

Artık "Dünya Köyü Senfoni Orkestrası"nda yerlerin alınacağı zaman.

Bu orkestrada her varlığa ayrılmış bir yer var.

Her çeşit enstrümanı içerisine alan bir orkestra bu.

Herkes yerini aldıktan sonra,

Yüce Plânların ilâhî senfonisinin notaları,

Nota sehâplarına dağıtılmaya hazır.

"İlâhî Diyapozon"un vereceği ses,

Tüm enstrümanları, Evren Ahengine uygun şekilde akortlayacak.

Varlıklar yerini aldıktan ve tüm hazırlıklar tamamlandıktan sonra,

Gidişatı en başından beri kontrolü altında tutan,

Tüm hazırlıkları yürüten, fakat varlığını hissettirmeyen "Ana Plân",

Kürsüye çıkacak, Şef değneğini eline alacak.

Görünmeyen, görünen olacak.

Ve orkestra çalmaya başlayacak.

Ve söylenecek söz kalmayacak,

Söze de gerek kalmayacak.

Her varlık o zaman anlayacak;

Doğuş nedenini,

Sarf edilen her çabanın,

Çekilen her ıstırapın anlamını, kutsallığını.

Yükselen Kozmik Armoniler,

Evrenin her yerine dağılacak,

Yayılan ezgiler tüm evreni kaplayacak.

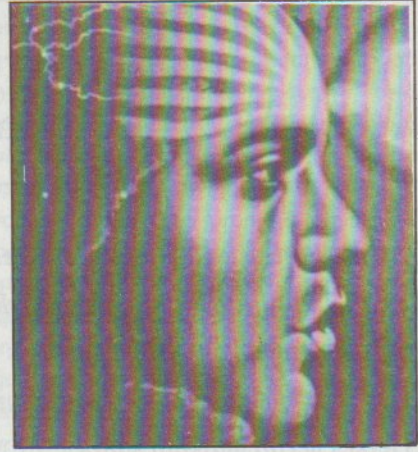
Yer insanını gök insanı yapacak.

Bu yazanlar satırlarda kalmayacak.

Manyetik Işınımların Etkisi

Muharrem GÖK (KKTC Metapsişik Ar.Der.Bşk.)

BİLİYORSUNUZ her bilgi bir tesir taşımaktadır. Bu yüzden karşılaştığımız tesirlerin hangi bilgiyi taşıdığını anlamamız gerekiyor. Biz bir tesirdeki bilginin neleri içerdiğini veya o tesirle neden muhatap olduğumuzu hemen anlayamayız. Bu bilgiler hem çok, hem de alış kabiliyetimize göre oldukça karmaşık şekilde her yerden gelmektedir. Şimdi biz bir bilgiyi, ama var olan ya da olmakta olan bir bilgiyi nasıl alırız? Tesirde bilgi vardı, demek ki önce bir tesiri alacağız ve arkasındaki bilgiyi anlayacağız. Tesir almayan hiç kimse olamaz. Tesir nasıl alınır? Buna bir örnek vermeden önce buradaki tesirleri ışınımlar, anladığımız veya anlamak istediğimizi de bilgiler olarak düşünelim, aynı radyestezi medyomlarının yaptıkları gibi. Fakat burada, çatal çubuk veya sarkaç gibi âletler kullanmayacağız. Bir başkası sizin hareketlerinizi görüp, ne yaptığınızı anlayamayacağı için hiç çekinmeden her neredeyse deneyebilirsiniz. Bunun için çok rahat olmayan bir yerde veya sandalyede dik olarak oturun, arkaya dayanmayın. Vücudunuz bir tarafa kaymış olarak da durmasın. Oturduğunuz yerdeki dengenizi hafif dairelerle bulun. Tüm kasların gevşek mi, yoksa gergin mi olduğuna dikkat edin. Ellerinizi kucüğünüzde kalabilir. Beden nasıl duruyorsa başınızı da aynı şekilde dengeleyin ve gevşek bırakın.

Daha iyi hissedebilmek için önce gözlerinizi kapatın, alışıncaya açabilirsiniz. Kafanızda değişiklik, konu dışı düşünceler taşımayın. Burada dikkati kendinize vereceksiniz. Radyesteziye kullanılan sarkacın meydana getireceği hareketleri bedenle hissedeceksiniz. Gözleriniz kapalı olduğu hâlde bedeninizin titreşimini veya salınımını izleyin. Beden kaya gibi sabit, kendinizi izler durumdayken zihnen bir soru sorun ve bu hareketlerin yönlerini tespit edin. Sebepsiz hiçbir hareket olmaz. Sonra olumsuz bir şey sorun veya kendinizi kararsız düşünceler içerisinde sokun ve hareketleri içten gözleyin. Pozitif, negatif veya nötr düşüncelerin, yani kararsızlığın bedene yaptığı etkileri ve bedendeki hareketlerin konumlarını bulduktan sonra bir cisme bakarak veya elinize alarak ışınımları alır, analiz edebilirsiniz. Tanıdığınız birinin yüzünü gözünüzde canlandırabilir veya resmine bakarak nasıl olduğunu sorabilirsiniz. Çok uzaklarda da olsa o anki durumu hakkında az da olsa bir bilgi alacaksınız. Burada zihin neyle meşgulse beden de onun özelliğinin etkisi altında kalacaktır. Bu ancak, dikkatin geliştirilmesi ve duyarlılığın artışıyla daha iyi fark edilecektir. Kalp çarpıntısının verdiği titreşimin dışında bedeninizin etrafında anafor gibi dönen, üzerimize çektiğimiz süptil etkileri karıştırmamak gerekir. Tesadüf yoktur. ■

MUTLULUK ARAYIŞI

İlker TUNERİ

O büyük Yücelik tarafından yaratılmış ruh varlığının, dünyadaki yaşamında evrensel ritme ayak durabilmesi, bu ilâhî müziğin bir notası olduğu düşüncesi ile ilâhî bir yasa olan ahenk yasasına katkıda bulunarak varlığı ile bu çeşitliliği zenginleştirmesi onun doğası gereğidir.

Bedeni, bir makine addederek beş duyunun ötesini düşünemeyen varlıkların kendilerine bahşedilen spiritüel değerleri göz ardı etmesi, güneşe arkasını dönerek kendi gölgesini seyreden bir insana benzer.

İlâhî yasaların mevcudiyetini tüm benliğimizde hissetmek ve duygularımızı bu evren yasalarına akort ederek yaşamak sonsuza açılmanın kapısını aralamaktır.

İnsanların olumlu düşüncelerinin meydana getirdiği enerji, dünyamızda mevcut kirlilikleri ortadan kaldıracak kadar büyük bir güç odağı oluşturabilir. Çünkü savaşların, çekişmelerin, anlaşmazlıkların altında insanların negatif enerjilerinin meydana getirdiği kara bulutlar yatmaktadır.

○ büyük Güç, sevgi enerjisi ile yoğunlaşarak ruh varlığını yaratmıştır. Ruh varlığını yaratırken nefesinden kendisinin ilâhî kudreti olan yaratıcılığı da vermiştir. Bir spermi şekillendirerek meydana getirdiği insan, ruhun

mucizesidir.

Dünya da canlıdır. Onun da ruhsal bir evrimi mevcuttur. Doğayı dinleyebilirsek onun bizlere vericiliğini, evrensel müziğini ve lirik şiirselliğini duyabiliriz. Bu müthiş armoni beş duyunun dışında da duyular olabileceğini, sezgi kanalından bazı bilgilerin alınabileceğini gösterir. Yeter ki bizler kendimizi doğanın kucağına maddesel beklentilerden uzak bir şekilde bırakabilelim.

Her birimiz yaratıcı bir tohumuz. Ruhun yüceliğini kavrayabildiğimiz zaman büyüklüğümüz ve mükemmelliğimiz bizi şaşırtabilir. Biz o sonsuzluğun ve bütünselliğin bir parçasıyız. Bunun için Yaradan'a şükran borçluyuz.

Medeniyetin ve onun altın çocuğu teknolojinin gelişmesi, insanın psikik yönünü geliştirmiş, onun ruhsal yeteneklerini tanımalarını engellemiştir. İnsanlar mutluluk arayışlarını maddenin cazibesinde ve maddenin cazibesinin bedendeki akışı olan nefislerinin tatminlerinde sürdürmektedirler. Oysa bu tarz bir mutluluk arayışı, kısa süreli, geliştirici olmayan, bencilliği körükleyen bir arayıştır. Maddesel değerlere ulaşamamanın verdiği ıstıraplar bedenî rahatsızlıklara neden olmaktadır.

Maddesel değerler bir gün terk edilip gidilecektir. "Dünya malı dünyada kalır" sözü bunu ifade eder. Onları paylaşabilmek hünerini gösteremedikçe bu değerlere sahip olabilmek için verilen yoğun uğraş neden? Onları bir tabiat afeti sonucu veya başka bir nedenle kaybedebiliriz. Oysa kazanacağımız spiritüel değerler sonsuza kadar bizimdir.

Spiritüel değerler; gözlemlerimiz, sezgilerimiz ve ruhsal tebliğlerle elde ettiğimiz bilgilerin tatbiki sonucu kazandığımız erdemlerdir.

○ zaman mutluluğu "**Bilgi ile yaşayabilme sanatıdır**" diye tarif edersek yanılmamız oluruz. ■

GÜNÜMÜZ artık "Bırakınız yapınlar, bırakınız geçsinler" vurdumduymazlığının günü değildir. Daralmış bilincimizle akıl erdiremediğimiz kaotik düzende her şey, sonuçta mutlaka olması gerekene varır; ama bu, yanlışlığını gördüğümüz bir olguya karşı tepkisiz kalmamızı da gerektirmez elbette. Yoksa çevre kirliliği konusunda kamuoyu oluşturmaya çalışmazdık.

İngiliz araştırmacı Paul Brunton kitaplarından birinde, "Gördüğümüz yanlışlığa karşı yapabileceğimiz neyse, bu bir oy verme bile olsa, bunu yapmalıyız. Yoksa, olan neyse olması gerekenin en iyisidir, diye ülkemizi bir çapulcular sürüsünün yönetmesine izin vermek değildir bize düşen." diyor.

Çünkü bütün eski kehanetlerin ve günümüzdeki sayılamayacak kadar çok belirtilerin gösterdiği üzere yaşadığımız bu devre sonunda, son sınanmalar gereği, olumsuz baskı ve yatay etkiler de son kerededir. Şimdi ihtiyacımız buymuş diye bütün bunlara boyun mu eğeceğiz? "Canım öyle istiyor, içimden öyle geliyor." diye nefsimi, yani dünya maddesine uyup, olumsuzluklara kulaklarımı tıkayıp, gözlerimi kapayarak kendi ben-cil keyfime mi bakacağım?

O zaman görünenin ardındaki görünmeyi anlama çabamız, yardımlaşma ve dayanışma yasasına uyma zorunluluğumuz ne olacak? Dünya bir sınanma yeri ise, ki öyle, doğru bildiğimizi yapmak ve ortaya koymak için çabamızı sürekli arttırmalı (bildiğinden sorumlu olmanın yolu da buradan geçer), uzanabildiğimiz bütün can kardeşlerimize de bu yolda yar-

ÖZ ve KABUKLAR

* Güneşi AKOL *

Dünya bir sınanma yeri ise, ki öyle, doğru bildiğimizi yapmak ve ortaya koymak için çabamızı sürekli arttırmalı (bildiğinden sorumlu olmanın yolu da buradan geçer), uzanabildiğimiz bütün can kardeşlerimize de bu yolda yardımcı olmak üzere elimizden geleni ardımıza koymamalı, bunu asla ertelememeliyiz.

dımcı olmak üzere elimizden geleni ardımıza koymamalı, bunu asla ertelememeliyiz.

Geçtiğimiz aylarda İstanbul, Gaziosmanpaşa'da yaşanan olaylar hepimizin bir bütünün parçaları olduğumuz bi-

lincine bir an önce ulaşmamız gerektiğinin altını bir kez daha çizdi bize. Bu bilincin taşınmadığı durumlarda, ayrımcılığın dolu dizgin gittiği olaylarda insanların nelerle karşılaştığını hepimiz gördük ekranlarda. Nasıl korkunç bir dizginden boşanmışlık, azgınlık seli dolanıyordu ortalıkta değil mi? O bağırtılar, o çığlıklar... İtiş kakış ve koşuşmaca hiç gerçek insana yarasır davranışlar mıydı? Sakın yanlış anlaşılmasın, bunları söylerken kimseyi suçlamak değil amacımız. Herkesin kendi gerçekliğine göre davrandığını bilincindeyiz.

Evet, özünde mükemmel ve sevgiye, saygıya değer olan insanların hiç birini kınamaya hakkımız yok, ama şu olanların kaynağı o öz mü, yoksa yok edilemeseler bile en azından inceltilmesi, özümüzden uzaklaştırılması gereken kabuklar mı? İşte bunu çok derinlemesine, çok inceden inceye düşünüp, davranışlarımızı, tepkilerimizi ona göre yönlendirmeliyiz ki, sonunda hep birlikte iyiye, doğruya, güzele, yani gerçek insana ulaşabilelim. ■

Kabuklar bizi özümüzden uzaklaştırır

İÇİMİZDEKİ SES

EĞER bir sebebe bağlı olarak gelişmemiz icap ediyorsa, mutlak surette, sebebin derinliklerindeki nitelikleri bulup ortaya çıkartmamız gerekmektedir.

Körü körüne ilerlenen yol, bizleri daima çıkmaz sokaklara sürükler.

Her zaman yanımızda bir yol göstericimiz olmayabilir. Işıksız ve soluksuz kalabiliriz. Hatta en büyük yardımcılarımız olan enerjiler, bizlere düşman gibi görünebilirler.

Zaman enerjisinin basıncı üzerimize bindirdikçe, omuzlarımız çöker, takatimiz kalmaz, ilerleyecek dermanı kendimizde bulamayabiliriz. Oysa ki, bu büyük rahmet, basıncı ile bize yol göstericilik vasfına bürünmüştür.

Enerjiyi kullanma ve kontrol etme yöntemlerini bilemediğimiz için, kendimizi iyice bunalım içerisinde buluruz.

Kılıcımızı çeker, yeldeğirmenleriyle savaşa kalkarız. Bu arada, stoğumuzda olan birazcık enerjiyi de tüketiriz.

Artık kupkuru, kapılarımız kapalı ve küsküntüzdür. Talihten yakınıyoruz. Niçin diğerlerinin bunları yaşamadığını defalarca kendimize sorarız. Cevapsızlık bizi iyice çıldırır.

İşte iç basıncın dışarıya doğru harekete geçtiği an. İnsanı sarsan ve miskinliği, mizumsuzluğu sevmemeye başladığımız ve girdaptan kurtulmaya çalıştığımız an.

GİRDAPLARI KENDİMİZ YARATIRIZ

Girdaplar, stoğumuzda bulunan menfi enerjilerle beslenmeye bayılan alanlardır. Âdeta birbirlerine omuz verircesine, her katman diğerine destek vermektedir.

Korkular bencillikleri, bencillikler hoşgörüsüzlükleri derken, bütün negatif yüklü enerjiler birbirleriyle yarış edercesine girdapları yaratırlar.

Artık, hayatın akışına kapılmış suursuz bir zaman çöpü olmaktan öte, hükmetme, karar verme ve uygulamaya koyma yeteneklerini baskarmak yolunu aramalıyız.

Hayatımızdaki önemli dönüm noktalarından tutun da, en basit anlarımıza kadar, irili ufaklı girdapların içerisine girer çıkarız. Genellikle suursuz olarak yaptığımız bu hareket neticesinde, bazen bütün enkarnasyonumuzu dahi heba ettiğimiz iç içe girdaplar içerisinde kendimizi bulabiliriz. Bu durumu sevebiliriz ve çıkmak istemeyebiliriz.

Bazen de, ummadığımız şekilde fırlayıp, kendimizi başka bir girdap içerisinde bulduğumuz olabilir.

MENFİ ENERJİLERLE BESLENİYORMUŞ GİBİ GÖRÜNEN GİRDAPLAR, ACABA BİZE Mİ ÖYLE GÖRÜNÜYORLAR ?

Bizler, beşerî yapımız itibarıyla, daima girdiğimiz alanın şeklini almaya meyilli varlıklarız. Yani insan yapısı, en esnek oluşumu teşkil etmektedir. Eğer kendimizi lâyıkiyle bırakabilirsek, en amorf for-

ma sahip olduğumuzu görebiliriz.

Girdaplar, mutlaka ihtiyaçlarımız doğrultusunda oluşan alanlar olarak bizlere defalarca yaklaştıklarında, biz eğer bir öncekinden henüz kurtulamamışsak, yani gereken idraki elde edememişsek, tabii ki üzerimizde menfi baskılar oluşturacaktır. Yani biz, menfi form hâline bürünmüş olacağız.

Oysa ki, belli bir idrak üzerine oturmuş olan ikinci zeminin formel yapısı, bizim için pozitif teşkil edecektir.

KENDİMİZİ ALANA UYDURMAK YERİNE, ALANI KENDİMİZ NASIL İNŞA EDEBİLİRİZ?

Buradaki hassas konu, güdülen değil, güden pozisyona geçebilmektir.

Artık, hayatın akışına kapılmış şuursuz bir zaman çöpi olmaktan öte, hükmetme, karar verme ve uygulamaya koyma yeteneklerini başarmak yolunu aramalıyız.

Önce idrak etmemiz gerekenin, sızlanma değil, güven olması gerektiğini bilmeliyiz.

En yalnız olduğumuzu zannettiğimiz anlar dahi, bizlere kendi ayaklarımız üzerinde durabilme fırsatı verilmiş pozitif girdaplardır.

Bizler, daima önümüze tutulan ışıklarla yürümeye alışkın varlıklar olarak, ufak bir loşluğa dahi tahammül gösteremekteyiz ve derhal menfi formlar içerisine kendimizi hapsedmekteyiz.

Meseleye biraz ufukumuzu genişleterek bakacak olursak; *ilerideki, atlayacağı-*

mız realitenin temrinlerini şimdiden yapmakta olduğumuzu anlayabiliriz. Yani yol soran değil, yol gösteren ya da el açan değil, el uzatan da diyebiliriz.

KULAĞIMIZDAKİ KÜÇÜK FISILTI

Zaman zaman kulağımıza küçücük fisiltuların geldiğini duyarız: "Bu işte bir terslik var. Böyle olmamalı."

Yozlaşma, başıbozukluk, insana yakışmayan her şey. Sanki bütün fitneyi, fesatı ve çirkefi birarada toplayan zamanı yaşıyoruz. Hatta bazılarımızın kulağına bu küçük fisiltı "Kaç buralardan, bu bataktaki işin ne?" der.

Bazılarımız, küçücük cüsselerimizle, devlerle savaşmaya bile kalkarız.

Kimimizin ışığı öylesine matlaşır ki, değil çevresini, kendisini dahi aydınlatamaz hâle gelir.

En korkuncu da, diğer uğultuların arasından bu küçük fisiltıyı ayırıp çıkaramamaktır. İşte o zaman, yolsuz, yönsüz ve kaybolmuş hissederiz kendimizi.

Halbuki yol, önümüzde dümdüz uzanan, açık ve seçik olandır.

Yön, en sade ve en bilinenidir.

Kaybolmuşluk ise, imkânsız olandır. Çünkü herkes o rahmet altındadır ve ona eşit uzaklıktadır.

Yeter ki, yardım istemeyi bilelim, o yardımın varlığını hatırlayalım.

Şunu da bilmek gerekir ki, yardım isteyebilen; en iyi yardım etmeye namzet olabildir. ■

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Metapsişik Araştırmalar Derneği, yaz tatili sebebiyle Temmuz ve Ağustos aylarında konferanslarına ara verecektir. Eylül ayından itibaren konferanslar yine başlayacak ve tarihleriyle, konuları duyurulacaktır.

Şu Dünya gezegeni üzerindeki hayatımız boyunca, bizim için en değerli şey nedir diye düşündüğümüzde, -eğer tamamen Dünya hayatıyla eşkoşmanın sonucunda maddeye tapar hâle gelip, katılaşmamışsak- en ağır basan şeyin SEVGİ olduğunu görüyoruz.

Hep sevgi adına şiirler yazılır, şarkılara, filmlere konu olur sevgi; bir yandan sevgi adına cinayetler işlenir, kalpler kırılır.

Bütün bunlar nasıl oluyor da sevgi kisvesi altında değerlendirilebiliyor? Sevgi kisvesi altında sevgisizliği yaşadığımızı görmezden geliyoruz. Bu oldukça düşündürücü...

Sevgi adına kalp kırılır, insan öldürülür mü? O hâlde, bunu bize yaptıran sevgi olamaz. Böyle düşünebiliyoruz, çünkü gerçekten sevginin ne olduğunu bilmiyoruz. Daha Gerçek Sevgi ile tanışmadık.

O Yüce Enerjiyi henüz bünyelerimizden geçirebilecek durumda değiliz. Bedenlerimiz o enerjiyi kaldıracabilecek seviyede değil. Çünkü bizler beden sahibi ruhsal varlıklar olarak, bedenli olmamızın sonucu olarak çok dirençliyiz. **Sevgi enerjisini itiyoruz. Dolayısıyla kendi dışımızda olan her şeyi de itme eğilimleri gösteriyoruz.**

Bütün bunları bize yaptıran, madde ile eşkoşmanın

SEVGİYE Olan İhtiyacımız...

sonucunda giderek katılaşan, maddeleşen katı anlayışlardır.

Oysa tüm Dünya insanlığı olarak sevebilmeye, sevgiyi yaşamaya ne kadar çok ihtiyacımız var. Sevgisizliğimiz, âdeta giderek bünyemizi saran bir hastalığa dönüştü. Sevemiyoruz çünkü birbirimize güvenemez durumdayız; bunun sonucu olarak da birbirlerimizle kurduğumuz ortak alanlar çok zayıf oluyor ve iletişim de çok yüzeysel ve kabukta kurulan iletişimlere oluyor, yani bir türlü öze ulaşmıyoruz. Salgın bir hastalık gibi sürekli birbirlerimizden giderek daha fazla uzaklaşıyoruz. Ta ki "yeter" diyeceğimiz zamana kadar da bu uzaklaşma ve sevgisizlik sürecektir.

Fakat bu durumun nereye kadar süreceğini için için hepimiz merak ediyoruz. Elbette bu sonsuza dek böyle sürmeyecek, fakat bunun için de hepimize büyük vazifeler düşüyor... Sadıklar Plânı tebliğlerinde de belirtildiği gibi sevgiyi giden yol nefsimizi ve

bilgisizliğimizi anlamaya çalışmamız, şuurlanmamız ve güvenmemizden geçmektedir.

"Hayat sizler için iki ana esası ihtiva eder: Birincisi itimat, ikincisi sevgidir. Bunların yokluğu, korku, kötülük ve her türlü menfilik ve geriliktir. İtimadı, nefsinizden başlayarak, en üstün bildiğiniz kudrete kadar, her şeyde aynı derecede muktedir olmak şeklinde anlayacaksınız. Sevginizle, her şeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı, hakikî sempatisasyonu sağlayacaksınız. Zümrelerin birbirinden korkusu, güvensizlik ve sevgisizlikten hasil olur. Birbirlerinin hâl ve harekâtından emin olan zümreler, birbirlerine karşı sevgi içerisindedirler. Sevemeyişinizin sebebi güvensizliktir. **Güvensizlik duymamızın sebebi, bilgisizliğiniz ve nefsinizdir.** Nefsinizi ve bilgisizliğinizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz. Sizden itikat ve iman istenmiyor. Siz, bilginiz ve faaliyeti-nizle güven doğuracak, güvendirecek ve güveneceksiniz. Devrenizin icabı budur." S.P. ■

PIRAMİTLERİN ve SFENKSİN SIRRI HÂLÂ ANLAŞILMADI

Osman KANSIZ

(Geçen Sayıdan Devam)

SFENKSİN SIRRI

GEÇMİŞİ, hemen hemen kıtaların oluşum tarihine kadar uzanan Mısır uygarlığı, eski Kızıl İrk'a dayanmaktadır. Büyük Piramit'in yakınındaki dev Gize Sfenksi işte bu uygarlığın eseridir. Bu ucube görünümlü sembolik hayvan granit tepede yere uzanmış vaziyette durmaktadır. Büyük Piramitlerin önünde sanki onların sahibi ve koruyucusu gibi önlerinde bulunur. Yüzü doğuya bakmaktadır. (*)

Büyük Sfenks'in boyu topraktan baştaki saçının en yüksek noktasına kadar 19,97 m'dir. En geniş eni ise 4,15 m'dir. Cephesi 5 m, kulağı 1,79 m, ağızı 2,32 m'dir. Kuyruktan ön ayaklara kadar vücudun toplam uzunluğu 72 m'dir. Tek bir parça granitten oyulmuştur.

Aslan pençeli bir boğa bedeninden bir insan başı çıkmış ve o kartallara özgü kanatlarını böğürlerine yapıştırmıştır. Üçgen bakışlarını göğe doğru (*) dikmiş vaziyettedir.

Büyük Sfenks hangi devirde ve hangi tarihte inşa edildi ve yontuldu? Bu sır hâlâ devam etmektedir. Dördüncü Hanedan (M.Ö. 4000 - 2500) devrinden kalma bir levha Sfenks'ten şöyle bahseder: "Dünya var olalı beri en büyük sır burada gizlenmiştir. En büyük sır Sfenks'indir."

Edgar Cayce'nin dediğine göre 2000 yılına girilmeden önce Sfenks'le Büyük Piramit arasında Arşivler Piramiti bulunacak. İçindeki bilgilerle birlikte tüm Atlantis ve dünya tarihi, bilinmeyen daha birçok şey gün ışığına çıkacak.

Platon Mısır'a geldiği zaman Mısırlı rahipler ona bazı eski belgeler göstermişler. Bir zamanlar Atlantik'te bulunan üstü düz bir piramitten söz etmişler. Rahipler, Atlantik'teki o piramidin bir benzerinin de Mısır'da yapılmış olduğunu ve üzerine Sfenks'in yerleştirilmiş olduğunu söylediler. Atlantikliler Sfenks'i kendi ana yurtlarının bir alâmeti, bir anısı olarak yapmışlar. Sfenks'in altındaki mabet, Işığa, Kutsal Nur'a vakfedilmişti.

Sfenks'in göğüsleri altında ve arka ayaklarının üst seviyesinde hiyeroglif harfle yazılı bir levha bulunmaktadır. Burada çömelmiş bir Sfenks'e adak sunan bir şahıs dikkati çekmektedir. Bu levha 4 m yükseklikte, 2 m'den fazla genişliktedir. Levhada, "Birinci sene, ilk mevsimin birinci ayı, şanlı Horus'un idaresinde ondokuzuncu gün; Güçlü Boğa, ışık saçma, iki ilâhenin favorisi..." diye uzun bir metin bulunur.

Sfenks'in gerçek adı Harmakhis'ti (Yunancası Harm-Akhet) (**). Ufuktaki Horus (**) mânâsında diğer bir ifadeyle Doğan Güneş'tir (**). Sfenks Harmakhis gerçekte Büyük Doğu'nun (**) sembolüdür. Ve bulunduğu yer kış ve yaz başlangıçlarının ortasıdır.

Harmakhis bir Güneş İlahıdır ve Ra'nın benzeridir. Okült öğretide geçen Ra-Atum-Harmakhis'i (**) temsil ettiği söylenir. Yani bütün Mısır'ın tanrılarının başı, Mısır'ın en büyük ilâhı.

"Ey Dünya-yumurta, duy beni.
Ben milyonlarca yılın Horus'uym.
Ben tahtın efendisiyim.
Kötülükten arınmış, sonsuz boşlukları
ve çağları aşarım."

"Mısır'ın Ölüler Kitabı"ndan

(*) Sirius tam doğudan doğmaktadır. Mısırlılar Sirius'un tam güneşle beraber doğduğu andaki vakti merkez almak kaydıyla (19 Temmuz) takvim yapmışlardır.

(**) Sfenks=Harmakhis=Ufuktaki Horus=Doğan Güneş=Büyük Doğu=Ra-Atum-Harmakhis, Sirius'un gizli adlarıdır.

"Beyaz, Büyük Doğu Gök'ünde yükseldiği zaman tanrıların ibadetini güzelliği ile mutlandıran Horus'un Gözü, sana övgüler."

"Mısır'ın Ölüler Kitabı"ndan

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Sfenks hakkın da da bilgi verilmektedir: "Horus, aynı zamanda ve özellikle Harmakhis, 'Ufuktaki Horus', ünlü Gize Sfenksi'dir. Defalarca kumlar altında kalmış ve insanların gayreti ile tekrar ortaya çıkarılmıştır. Doğuya yönelik yüzüyle, hareketsizliği içinde devasa ve sabahın ihtişamına büzülmüş, gerçekten 'Ufuktaki Horus'tur. Piramitlerin çevresindeki dokunulmamış, geniş ölüler şehrinin kollayan Horus-Kheprenidir. Göksel eşi Güneş'in, bütün doğumların kızıl oluşu gibi kırmızı kumlar içinde kırmızı doğacağı noktadan gözlerini ayırmayan Horus-Harmakhis'tir. Bu Gize Sfenksi, yıpranmış yüzünden sonsuz tatlılıkla Horus'tur. O Horus ki beş bin yıldır milyonlarca güneşin doğuşunu, tarih öncesi yıkımların, felâketlerin, korkunç patlamaların silinişini görmüştür."

1. yy'da yaşamış Yunan yazarı Jamblik'in anlattıklarına dayanarak, Ch. Lancelin, İsis (*) sırlarına inisiye olma törenlerini detaylı bir şekilde tasvir etti: "Gize'deki Sfenks refakatteki adaylara mahsus tek giriş yeri idi. Günümüzde bu giriş kumlarla, döküntü ve enkazla kapanmış durumdadır. Bununla beraber çömelmiş dev heykelin ön ayakları arasında yerleşmiş bulunuyor. (Şimdiye kadar yapılan kazılarda böyle bir giriş tespit edilemedi.) Evvelce bu giriş, gizli tertibatını ancak rahiplerin bildiği bronz bir kapı ile kapalı idi. Sfenks'in içinde ve altında, Büyük Piramit'in yeraltı bölümüne bağlanan dehlizler kazılıydı ve o şekilde birbirleriyle keşismekteydiler ki, rehbersiz girildiğinde, bu çıkışa veya daha ilerde bahsedilecek sonuca götürülmüş olunurdu. Kıdem sırasına göre ilk iki inisiye, aday kişiyi 22 basamaklı bir spiral merdivenden indirip, eprövrlerin başlayacağı dairevi bir salona götürüyorlardı. Bu, ruhun cesaret, irade, sabır ve idrak genişliği özelliklerinden geçirilen eprövrlerin mahiyeti meçhuldür. Yalnız şunu ifade edelim ki, bin engeli geçen, muhtelif merdivenleri aşan inisiye adayı, on iki Osiris (*) rahibinin ellerine tes-

lim edilirdi. Onlar da son mertebedeki büyük rahibe takdim ederlerdi."

Jamblik'in açıklamaları burada bitmektedir fakat diğerleri, efsaneyi, Büyük Piramit ve onun yeraltı dehlizleri arasında devam ettirdiler. Buna göre, eprövrleri başarı ile geçip inisiyasyona kabul edilenler Yükselen Geçit'e götüren çıkış yoluna, başarısız olanlar ise Nil'e ulaşan çıkış yoluna götürülürdü.

Büyük Sfenks'in hüviyetini daha etraflı açıklayan Dr. Mardrus "Toute Puissance de L'Adepte" adlı kitabında Sfenks için şunları anlatmaktadır: "Senin adın silinmez. Saklananların saklısı senin adıdır. Amenler'in Amon'u senin adın, Phre Harmakhis Khephra Toum senin adın. Bütün olmuş olanlar, olmakta olanlar ve olacak olanlar senin adıdır."

"Khephra Toum, yenileştirmelerin efendisi, değiştirmelerin ustası..."

"Ey Amenler'in Amon'u, Sırların Sırrı, Saklıların Saklısı, İşik Saçan ve karanlıkta bırakan, ey Phre Harmakhis ve Khephra Toum, yüzünü Osirisli oğluna çevir, soylarının oğlu onu doğruluyor..."

"Ey ebedî Şekil, işte ben." "Ona gir, özünü emsin. Seninle birleşsin." "Ben Büyük Ruh'un Parçalarından bir parçayım, ulühiyetin parçalarından bir parçayım."

"Bütün Yaradılıştan önce o vardı. Bütün mevcudattan önce o mevcuttu."

"Hiçbir şey olmadığı zaman o vardı. Hiçbir şeyin adı yokken o vardı..."

İnsan vücudu üzerine yerleştirilmiş bir hayvan başı zekice bir faaliyetle tamamlanmış kozmik bir fonksiyona işaret eder görünmektedir.

Bir hayvan bedenine yerleştirilmiş insan başı, hayatın ve hareketin zihni senteze olan bağımlılığını hatırlatıyor. Bu, metafizik prensibe tekbül eden, resmedilmiş bir ifadedir. Sfenks, bu son düzeydeki fikirleri özetleyen eski bir sembol gibi gözükmektedir. Öyle görülüyor ki, "İnsan düşünen bir hayvandır." tarifinin hiyeroglifidir bu.

Etten yapılmış "insan-hayvan beraberli-

(*) İsis=Sirius A, Osiris=Sirius B'dir. (Robert K. Templer'a göre)

ğî"nin objektif örneğidir; çirkinlik, kabalık, düşkünlük, zayıflık bir tarafta; güç, zekâ, üstünlük, yücelik gibi hasletler diğer tarafta olmak üzere hepsi bir bütünlük içinde, âdeta bir melek-hayvan olarak birarada mevcut oluşu göstermektedir.

İnsan varlığında hayvanlık ve akıl nasıl uzlaşabilmektedirler? Bu birlik insan kaderine nasıl bağlanmaktadır? Sfenks sembolünün özetlediği problemler bunlardır. İnsan başlı ve hayvan bedenli Büyük Sfenks, aklın içgüdüye hâkimiyetine işaret eder görünümüdür. Bu ikilik, insana model olarak teklif edilmiştir; bu, piramitlere katılmış bireysel prensibi oluşturmaktadır.

Çok şekilli Sfenks, hayvandan insana tekâmülü, sonra da insandan ilâha yükselişi temsil eder. Bunun içindir ki, inisiyasyonun sırrı Sfenks'in karnı ile ayakları arasında saklı durmakta.

Mısır'ın ilk eseri sayılan bu Sfenks, ülkenin temel sembolü, ayırt edici markası hâline gelmiştir. Sakin, fakat taşıdığı büyük sır bakımından korkunç olan, tabiatın bir simgesi durumundaki bu Sfenks'i, insanlığın en eski ruhban müessesesi yontup şekillendirmiştir. Tarihin derinliklerinde yaşamış olan bu ruhban müessesesi, muazzam tekâmül maratonu sırasında insan tabiatının hayvan tabiatından hasıl olduğunu daha o zamanlarda bile bilmekteydi. Boğadan, aslandan, kartaldan (*) ve insandan meydana gelmiş olan bu varlık; yüzünü doğuya çevirmiş olan bu Sfenks, gerçekten Dünya'nın hâkimi gibidir. O bir mezar değil, kökleri geçmişin esrarlı karanlıklarına dalmış olan ışıklı bir uygarlığın bekçisidir. Doğan Güneş'i ilk o görür. Işıklı uygarlığın bekçisi; Dünya'da, hatta Kâinatlarda Baş ve Son'un O'na ait olduğunu yayıyor. ■

(*) Boğa=Aslan=Kartal, Sirius'un gizli adlarıdır.

KONFERANSLARIMIZ

■ BİLYAY VAKFI MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU : DEVRE SONU

4 TEMMUZ	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
11 TEMMUZ	Devre Sonu ve Küresel Anlayış	Fulya AYKAÇ
18 TEMMUZ	Devre Sonunda Yozlaşma Alanları	Selman GERÇEKSEVER
25 TEMMUZ	Devre Sonunda Mutsuzluğun Nedenleri	Hayriye PEKİŞTİREN

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zariif Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

■ KADIKÖY KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nin tatile girmiş olmasından dolayı, buradaki Temmuz ve Ağustos aylarında vereceğimiz konferanslarımızı iptal etmiş bulunuyoruz. Eylül ayından itibaren İstanbul'un Anadolu yakasındaki dinleyicilerimizle yine birlikte olacağız.

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

META FM
105.6

BİLGİ ÇAĞI'NIN RADYOSU

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ!

MEDYOMLUK ÜZERİNE GÖRÜŞLER

İYİ bir medyum, görevini kolayca yerine getirebilen, iyi ruhların yardımıyla çalışan, hiçbir zaman yanılmayan kişidir. Ayrıca kötülüklerin, kendisi üzerinde hiçbir etkisi olmaz.

Bu sonuca yaklaşabilmek için ciddi ve istekli olmalı, aynı zamanda var güçleriyle çalışmalıdırlar. Nitelikli medyum olabilmeyi ancak bu şekilde hak edebilirler.

Medyumun ruhsal özellikleri, durumları onun birtakım varlıklarla bağlantı kurması açısından önemlidir. Şu hâlde yapması gereken, kendini sürekli geliştirmesidir.

Birçok deney göstermiştir ki, **yetenekli medyumların doğal ve samimî iletişim kurabilmelerinin sebebi, duygularında son derece saf ve iyi niyetli olmalarıdır. Ama diğer yandan aldıkları nasihatları uygulamaya koyamayan medyumlar zamanla dejenere olurlar ve birtakım hatalara düşerler. Söyledikleri boş ve saçma sözler bağlantılarının koptuğunun göstergesidir. Oysa medyumların başarısı ruhsal özelliklerini geliştirmelerine bağlıdır.**

İyi ruhlar "iyilik" tarafından çekilirler. Kötülük onları iter. Aynı şekilde iyi de kötüyü iter. İyi ruhlar doğruyu göstermek ve insanı iyiyeye götürmek

isterler ama katılmış kalpleri bulurlarsa, fikirleri dinlenmezse kendilerini geri çekerler. Medyumun sempati kazanabilmesi ve iyi ruhların kendisine destek olabilmeleri için şu özelliklere sahip olması gerekir: **temiz kalpli olmak, inançlı olmak, alçakgönüllülük, maddî veya manevî hiçbir çıkar düşünmemek, fedakâr olmak.** Bütün bu nitelikler ruhun yükselebilmesi için gereklidir. Ama **uzaklaşmalarına sebep olan özellikler: gurur, egoizm, kıskançlık, şehvet, bütün basit tutkular, yakınlarla iyi davranmama, kendini beğenmişlik, yeteneklerini boş uğraşlarda kullanma, kötü niyetli merak ve maddî menfaatler beklemek.**

Kabiliyetlerini geliştirmek, ilerlemek isteyen medyum, ilk önce **manevî yönden kendini geliştirmelidir** ve onu amaçlarından saptırabilecek her türlü durumdan kaçınmalıdır.

Medyumların yeteneklerinin bozulmasına sebep olan ve çok sık görülen bir diğer kusur; kendilerini çok önemli hissetmelerinden, kurdukları iletişimin değerinden, kendileriyle mesaj yollayan ruhların yanılmazlığının sonucunda ortaya çıkan "gurur"dur. Böylece medyum zamanla iyi ruh-

lardan aldığı öğütleri uygulamaz.

Yine medyumun itibardan düşmesine sebep olan bir diğer his **diğer medyumların saygınlığını kıskanmasıdır.** Böyle olumsuz bir duygu iyi niyetli ruhlar tarafından hissettirilmeyeceğine göre, emin olunmalı ki, bu medyum kötü bir etkinin altında kalır ve sonuç olarak yararlı medyumlar arasına giremez.

Ruhların öğretilerinin tercümanı olan medyumlar maneviyatın olumlu yönde gelişiminde ve yenilenmesinde önemli rol oynarlar. Verdikleri hizmetler sağduyularının ve yeteneklerinin yardımıyla doğru yolda gelişebilir ama yanlış yolda olanlar spiritizmin özelliği nedeniyle yarardan çok zarar getirirler.

İşte bu yüzden, kendilerine, iyilik yapmaları amacıyla verilen yeteneklerini ne yönde kullandıklarının hesabı sorulacaktır.

Böylece bazıları samimî, istekli varlıklar tarafından doğru yolda ilerlemeleri için destek göreceklere ama başaramayanlar ayrılacaklar ve itibarları düşecektir.

Eğer verilen öğütler yetersiz kalırsa ciddi ruhların kendilerinden uzaklaşması yararlı bir uyarı olacaktır ve bunlar aranan olmak yerine terk edilen olacaklardır. Böylece yanlış yolda olduklarını ancak bu şekilde anlayacaklardır. ■

(Brezilya Spirit Federasyonu tarafından yayınlanan, "Spiritizme göre İncil" isimli eserden alıntı Çev: Cengiz CEVRE)

Astral seyahat ya da Amerikalıların deyimiyle "beden dışı tecrübeler" in sayısı artıyor ve Yeni Çağ ılerledikçe de artacaktır. Birçok insan bu fenomeni yaşamakta fakat neler olup bittiğini bir türlü anlayamamaktadır. Çevrelerinde bulunan insanlara veya psikiyatristlere başvurduklarında bu olayların halüsinasyondan başka bir şey olmadığı cevabını almaktadırlar.

Ayrıca astral seyahat parapsikoloji bilimi içerisinde az incelenmiş dallardan birisidir. Ve birçok araştırmacı bu konuda oldukça kuşkucu davranmışlardır. Örneğin parapsikolojinin diğer alanlarında ciddi araştırmalar yapmış bu kişiler astral seyahat fenomenini bu kadar ciddiye almamışlardır. Fakat yaşanmış olaylar, elde edilmiş deneyimsel bilgiler, yapılan araştırmalar bize bu fenomenin varlığını yeterince ispat etmektedir. Sadece araştırmalar değil, örneğin pek çok din ve tarikatlarda da bu fenomene rastlanmıştı. Bazı araştırmacılar Şaman dininin esasının astral seyahat olgusuna dayandığını söylerler. Ayrıca astral seyahat Doğu dinleri tarikatlarında ve eski Mısır gizemciliğinde bir ibadet şekli veya insanların ruhlarının olgunlaşması aşamasında bir safha olarak göze çarpıyor.

Peki o hâlde geçmişte birçok örneğine rastladığımız, bazı dinlerin esası hâline gel-

ASTRAL SEYAHAT

Astral seyahat, şuurun fizik bedenden astral bedene projekte edilerek astral âleme yansımadır.

miş ve şu anda da oldukça fazla kişi tarafından deneyimlenen astral seyahat fenomeni nedir?

Astral seyahat, şuurun fizik bedenden astral bedene projekte edilerek astral âleme yansımadır. Bazı insanların gece yatarken kendilerini fizik bedenlerinden ayrı, dalgaların bir şekilde görmelerinin sebebi budur. Şuur, fizik bedenden ayrılmış ve astral bedende uyanık hâldedir. Bu sırada fizik beden yatakta hâlâ dinlenmektedir. Astral beden de astral âleme yansımıştır.

Yalnız astral seyahat, bilokasyon'la karıştırılmamalıdır. Bilokasyon da bir tür astral seyahattir fakat bilokasyon, esirî bedeninin aynı anda iki ayrı yerde görünmesi olayıdır. Tarihte bu fenomenin birkaç örneğine rastlanmıştı. Fakat astral seyahat kadar sık değildir.

Astral seyahati tanımlarken iki nokta göze çarpıyor. Bunlardan biri, astral be-

den, diğeri astral âlem. Astral seyahatin daha iyi anlaşılabilmesi için önce bu noktaların açıklanması gerekiyor.

Ökültistlere göre insanın fizik, eterik, astral, mantal ve kozal olmak üzere değişik titreşim ve frekanslarda bedenleri vardır. Ve her bedenin kendine özgü özellikleri vardır. Örneğin astral bedenin duygu, mantal bedenin düşünce bedenleri olduğu gibi.

Astral beden ruh ile fizik bedenimiz arasında aracı bir rol oynar, fizikten aldığı etkileri ruha, ruhtan aldığı etkileri de fizikî bedene yansıtır. Astral beden insan varlığını oluşturan tüm unsurların canlandırıcısıdır. Solunum ve dolaşım sistemini meydana getiren tüm organlar astral bedene tahsis edilmiştir.

Sürekli titreşim hâlinde bulunan astral bedenimizin kendi algı merkezleri vardır. Bu merkezler (şakralar) ruh varlığını, kişiliği ve onun vasıtasıyla kendini ifade etmek

için yarattığı bedeni birbirine bağlayan hem iletişim kurucu hem de idare eden bir bağıdır.

Ruhsal olarak geri seviyeli insanların astral bedenleri kötü organize olmuş, kaba ve kirlili renktedir. Titreşimleri zayıftır. Fizik beden ile astral arasındaki çekim çok güçlüdür. Astral beden fizik bedenin üzerinde dalgalanabilir; fakat bu çekim gücünden dolayı uzaklaşamaz. Bu sırada şuur da astral bedende değildir.

Ruhsal olarak daha çok gelişmiş, bir başka deyişle orta hâlli tekâmül etmiş insanlarda astral beden ışıktır ve çok güzel renkler oluşturur. Şekli ve enerji merkezleri belirgindir. Astral bedenin fizik bedenle olan çekim gücü biraz daha zayıflamıştır. Kişi uykuda iken astral beden astral âlemde dolanabilir. Titreşimleri hızlanmış ve maddesi çok daha incelmıştır.

Ruhen gelişmiş insanların ise astral bedeni kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel ışıktır ve renklidir. Ayrıca enerji merkezleri çok gelişmiştir. Astral bedenin maddesi astral âlemin en ince maddesinden yapılmıştır. Astral beden fizik bedenden ayrıldığında şuur daima astraldedir ve rahatlıkla astral âlemde seyahat yapabilir. Fizik dünyamızda meydana gelen bazı fenomenlerin açıklanabilmesi,

daha kolay anlaşılabilmesi için önce hiperfizik âlemin yasalarını tanımak gerekir.

Astral beden nasıl fizik ile ruh bedenimiz arasında aracı bir rol oynuyorsa astral âlem de fizik dünyamız ile yüksek ruhsal plânlar arasında aracı bir rol oynar. Ve yine tıpkı astral bedende olduğu gibi astral âlem fizik plândan aldığı etkileri ruhsal plâna, ruhsal plândan aldığı etkileri fizik plâna yansıtır.

Okültistler, her plânın yedi alt plâna sahip olduklarını söylerler. Astral plânda ise ilk üç plânın negatif, son üç plânın ise pozitif güçlerin ve enerjilerin tezahür ettiği bölgeler olarak belirtirler. Ortada kalan bölge duygu bölgesidir ve nötrdür. Astral plânın aşağı seviyelerinde itme, yukarı seviyelerinde ise çekme gücü hüküm sürer.

Astral âlem fizik plândan aldığı etkileri ruhsal plâna, ruhsal plândan aldığı etkileri fizik plâna yansıtır.

Fizik plânda oluşturulan düşünceler, duygular, arzular astral plânda şekillenirler. Ve bu düşünce şekilleri kendilerine benzeyen diğer düşünce ve duygularla birleşerek yaşamlarını sürdürürler. Yukarı astral plânlarda "benzer benzeri çeker" kozmik yasasının unutulmaması gerekir. Örnek olarak bir sevgi duygusunu ele alalım. Bu duygu fizik plânda tezahür ettikten sonra astral plâna yansır. Astral plânda

kendisine benzeyen duygularla birleşip güçlenir. Ve bu güç veya bu enerji titreşimi uyuyorsa yüksek astral plânlara yansır. İşte astral seyahat sırasında göreceğimiz bu duygu ve düşüncelerin şekillenmiş hâlleridir.

Astral projeksiyonu iki şekilde inceleyebiliriz. Birincisi şuurun uyanık hâlde iken projeksiyonu ki bu projeksiyonun şuurlu bir şekilde gerçekleştirilmesi oldukça zordur. İkincisi, kişi uykuda iken şuursuz şekilde yaptıkları astral projeksiyondur. Bu astral projeksiyon şekli en çok uygulanan ve şimdi biraz bahsedeceğimiz projeksiyon şeklidir.

Astral beden çeşitli kademelerde projekte edilebilir. (Burada Dr. Douglas Baker'in "Pratik Astral Seyahat Teknikleri" adlı kitabı kaynak olarak kullanılmıştır.)

Bunlardan ilki, birinci kademe projeksiyondur ve uygulanması oldukça kolaydır. Bedenin süratle gevşetilmesi ile astral beden, fizik bedenin çekim gücünden kurtulur ve bedenden 10-15 cm uzaklaşır. Eğer şuur astral bedene projekte edilebilirse fizik bedeniniz uyurken zihninizi uyanık kalacaktır. Bu tür astral projeksiyon insana fiziksel ve zihinsel olarak büyük bir zindelik verir.

Astral beden uyku sırasında daima birinci kademeye projekte durumundadır. Uyku sırasında meydana gelen bu şuursuz projeksiyonlarımızda astral âlemlerden akan enerjilerle dolarız. Uyandıığımızda ise sadece fiziğimiz değil, astral ve mental bedenlerimiz de bu enerjiden dolayı zinde uyanır.

Bir diğer projeksiyon şekli ise araştırmalarda da göze çarpan ve en sık rastlanan projeksiyon şeklidir. Şuur astral bedende, astral beden de fizikî bedenin 1-2 m kadar yukarisındadır. Yani kişi yatağının hemen yukarisında, yatakta yatan bedenini, dalgalanan astral bedeninin içerisinde seyretmektedir. Bu tür projeksiyonlar genelde herhangi bir kaza ve şok sonucu ortaya çıkar ve kişi bir süre sonra tekrar bedenine döner. Literatürde en çok bu projeksiyon kayıtlıdır. Spiritüalizmle ilgilenmeyen birçok insan bile herhangi bir kazaya maruz kaldığında projeksiyon gerçekleşebilir.

Üçüncü kademede ise astral beden biraz daha uzağa seyahat edebilir. Bu seyahatin yapılabilmesi için bir

obje ve bu objeye karşı duyulacak istek gereklidir. Süje bu objeyi imajine ve arzu ederek kendini projekte eder. Burada arzu faktörü gereklidir. Kişi ne kadar arzu ederse projeksiyon o kadar rahat olacaktır.

Kişi arzu ve iradesi ile hareket ederek uzak hedeflere kendisini projekte edebilir.

Diğer kademelerde ise, yani kişinin uzak hedeflere seyahat edebilmesi için güçlü bir irade gereklidir. Kişi arzu ve iradesi ile hareket ederse uzak hedeflere kendisini projekte edebilir. Bir de kişinin spiritüel gelişimine bağlı olarak çok uzak hedeflere projekte edebilme olayı vardır. (Ay'a ya da Güneş Sistemi'nde herhangi bir gezegene)

Sonuç olarak astral seyahat fenomeni bir gerçektir. Bazı zamanlarda uyuşturucu, alkollü ve anestetik maddeler şuurun istemsiz bir şekilde astrale projekte edilmesini sağlar. Uyuşturucu madde kullanan bazı gençlerin psikiyatristlerine anlattıkları olayın sebebi budur. Alkol bağımlılarının alkol krizine girdiklerinde ise gördükleri halüsinasyonlar astral âlemin düşük vibrasyonlu varlıklarından

başka bir şey değildir.

Bir de ölüme yakın deneyimler (ÖYD) vardır. Tıp dilıyla klinik ölüm. Yaşanmış deneyimlere şöyle bir göz atıldığında ölüme yakın deneyimlerin de bir çeşit astral seyahat olduğu gözleniyor. Fakat burada fizikî beden organizması durmuş kişi, son enkarnasyonunu tamamlamak üzeredir. Fakat herhangi bir sebepten dolayı organizma tekrar çalışmakta, kişi yaşama dönmekte ve deneyimlerini insanlara aktarmaktadır. ÖYD çeşitli şekillerde de meydana gelir. Bunların arasında tıpkı astral seyahat fenomenine benzeyen deneyimler görülmüştür.

Görüldüğü gibi birçok deneyim ve olayın açıklaması astral seyahat olgusuna dayanmaktadır. Birçok insan istemsiz yapabilirken, bazı insanlar tekniklerini inceleyerek şuurulu bir şekilde yapabiliyorlar. O hâlde bilim artık bu fenomeni ciddiye almalı ve gereken araştırmaları yapmalıdır.

Bilgilenmek herkesin hakkıdır. ■

Kaynaklar:

- Pratik Astral Seyahat Teknikleri,
Ruh ve Madde Yayınları
- Ruh ve Madde Dergisi

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN DUYURU

Bu aydan itibaren Yaz Tatili dolayısıyla Konferanslarımıza ara verilmiştir.

Salı günleri 18.00 - 20.00 saatleri arasında Derneğimiz açık olacaktır.

RUS PSİ ARAŞTIRMALARINDA YENİ UFUKLAR

* Kevin BRAITHWAITE - Alexander KOPYTIN *

Burulma teknolojilerinin başarıyla uygulanması; sadece Rusya'nın ekonomik bunalımını aşmaya değil, gezegenin çok büyük bir kısmının da değişmesine yardımcı olabilir.

SİMDİLERDE Rus parapsikolojisinin evriminde yeni bir safha doğmakta gibidir. Bunun Rus toplumu ve bütün dünya üstünde yapacağı etkiyi kim bilebilir? Bu makalenin yazarları -Rusya'daki psi araştırmaları hakkındaki belgeseli için bu ülkede birkaç ay geçiren İngiliz film yapımcısı Kevin Braithwaite ve St.Petersburg'lu psikolog ve psikiyatrist Dr. Alexander Kopytin- Rus parapsikolojisindeki bu yeni tarihî perspektifi araştırmaktadırlar.

Moskova'nın önde gelen holistik merkezlerinden birinin, "İçsel Yol"un müdürü Nina Nikoleva, insanların bu merkeze olan büyük ilgisini ana nedenini analiz ederken, şunu iddia ediyor: "Zengin olmayı çok isteyip de bunu elde ettiklerinde, çok hayal kırıklığına uğrayan çünkü çok zengin olmanın mutlu olmak anlamına gelmediğini fark eden insanlar tanıyorum. Başka yollar ara-

malarının, Yeni Çağa ve ruhsallığa yönelmelerinin sebebi bu."

Moskova'nın güneyindeki bir hastahanedeki "İçsel Yol" için çalışan ve çevreden gelen hastalara ücretsiz şifa seansları düzenleyen İvilina Zhagovona ile tanıştık. Şifaya artan ilginin bir başka nedeninin; ilâç yokluğuyla birlikte geleneksel tıp hizmetlerindeki azalan kaliteyle ilişkili olabileceğini belirtti. Ancak, bunda pozitif bir yanın da olduğunu çünkü durumun **insanları kimyasal ilâçlardan şüphe duymaya ittiğini ve kendilerini iyileştirmek için ihtiyaçları olan her şeyin kendi içlerinde ve çevrelerinde olduğunu düşündürtüğünü belirtti.**

Moskova'daki en büyük Yoga Okulundan Andrey Lapin, insanların yogaya olan büyük ilgisi ile ilgili sorumuza "İnsanlar çok farklı nedenlerle bize geliyorlar. Bazıları sağlıklarını geliştirmeye, bazıları DDA'larını ilerletmeye veya sadece Tanrı'yla temasta ol-

maya ya da sırf birileri gelip merkezimize bir göz atmalarını söyledi diye." diye cevapladı.

Kendini geliştirme uygulamaları artık Batılı hayatın doğal bir parçası olarak algılanmaktadır. Ama Rusya'da, sadece on yıl kadar önce bile, böylesine bir ilgi göstermek, hapisaneyi boylamak demektir. İlgi çekici psişik fenomenlerin, politik gücün ayrıcalığı olmasından dolayı psişik potansiyeli olduğunu iddia edenler tehlikede idi. Yönetimdekiler insanları, o zamanın baskın ideolojisini sorgulamalarına sebep olacak bir şeyle ilgilenmekten alıkoymaya çalışıyorlardı.

Moskova'da tanıştığımız biyolog Edward Naumov, 1960 ve 1970'lerdeki Rus parapsikolojisinin ateşli öncülerinden biridir. Rus ve uluslararası çevrelerin dikkatini o sıralardaki gizli psi araştırmalarına yöneltmeye çalıştığı filmleri sebebiyle, sahte suçlamalarla hapsedildi. En çarpıcı filmleri-

ni, 25 yıllık bir dönem boyunca, St. Petersburg'lu medyum Nina Kulagina ile yaptıklarıdır. Hayatının o dönemi ile hatırladıklarını şöyle anlatıyor: "Bana Kulagina'dan ilk söz eden ve bu kadının bilim için korunması gereken biri olduğunu söyleyen Prof. Vasiliev idi. Sözleri beni son derece etkilemişti. 1968'de St. Petersburg'a geldiğimde, bu kadını görmeye koştum. Karşılaşmamız beni şaşırttı ve gazetelerin ondan sanki bir sahtekârımız gibi söz ettiklerini fark ettim. Tutkulu ve ikna edici konuşuyordu ve yaptığının filme çekilmesi gerektiğini fark ettim. O öğleden sonra bir kamera ve film buldum ve evine gidip, senaryo olmaksızın çekime başladık. Onu bütün gece boyunca filme aldık. Bir gün tarihî hâle gelecek paha biçilmeyecek bir malzemeyi filme aldığımı anlamıştım. Ve gerçekten de tarihî oldu.

Filmin amacı; daha geniş bir bilimsel çevreyi bu fenomenle ilgili olarak araştırma yapmaları için uyarmaktı ve filmi her yerde göstermeye başladım... Ve herkes medyumun, kendisinde söylenen her şeyi yerine getirirken gösterdiği büyük sabrı karşısında şaşakaldı. Ama hiç kimse onun başarısının ardında ne kadar büyük stres ve sağlık kaybının olduğunu bilmiyordu. Sadece kocası, Victor Sergevich Kulagin, bilimcilerin onunla ilgili olarak ne kadar yanlış metot ve yaklaşımlar kullandığını

fark etmişti. Medyumun kaderi çok dramatik ve çalışmasına engel olan ve onu derinden tüketen olaylarla doluydu."

Bunlar, bir kişinin psişik yeteneğinin kendisine değil, devlete ait olduğu zamanlardı. Çoğu medyum KGB'ye kayıtlıydı ve kimlikleri çok gizli tutuluyordu. Böylesi meseleler neden gizli tutuluyordu? Artık anlamaya başlayabiliyoruz. Moskova'da görüştüğümüz bir bilimci olan Igor Mezalis; Sovyet gizli araştırmaları hakkındaki hakikati bulmak için birkaç yılını harcamış. 1993'te G.Gurtovoy ile birlikte, psikotronik bilimi hakkında yeni ufuklar açan bir kitap yayınladı. Kitaplarından öğrendiğimize göre, ilk **psikotronik jeneratörler, yani psişik gücü taklit edebilen ve bunu çeşitli amaçlar için kullanabilen teknik aygıtlar**, 1960'ların ortalarında göründüler. **Ortamdan veya zihinden enerjiyi toplayabiliyorlar, sonra bunu diğer nesnelere geçiriyorlardı.** O sıralarda psişik jeneratörlerin, bilhassa, farklı yollarla endüstriyel suları temizleyebildiği ve biyolojik sistemlere tesir edebildiği de görüldü: psikotronik jeneratörler, zararlı etkiler ürettikleri gibi şifa da verebiliyorlardı.

Mezalis (I.Vinokurov takma adını kullanıyordu) ve Gurtovoy kitapta "burulma alan teorisi" ve vakum teorisi

ile ilgili en son araştırmaları ve bunların psikotronik jeneratörlerin geliştirilmesi üzerinde ne gibi etkileri olduğunu da incelemekteydiler. Yazarlar, bilhassa, operatör ile etkileşimde olan burulma jeneratörleri üzerinde araştırma yapan Beridze-Stachovsky'nin çalışmalarını ve kendine ait çok-alanlar teorisine dayanan jeneratörleri başarıyla geliştiren Lensky'nin çalışmalarını tarif etmişlerdir.

Şu an, Rusya'da burulma alanlarıyla ilgili araştırmalar yapan 100'den fazla enstitü mevcuttur. Dünyadaki burulma alanı uzmanlarının % 50'sinden fazlası Rusya'dandır. Bu araştırma yıllar önce, Glasnost'tan çok önce başlamıştır. 70'lerde ve 80'lerde bu araştırmaları destekleyen ve teşvik edenlerin hedefleri neydi? Ve şimdi Rusya'da bu araştırmanın başında olanların hedefleri nelerdir?

Hükümetin finanse ettiği enstitüsünde -şu an Rusya'da kendi türünün en büyüğü- burulma alan teorisini ve burulma teknolojisini başarılı biçimde geliştiren, üst düzey fizikçi Anatoly Akimov ile görüştük.

Fiziğin ve hatta teknolojinin açısından, burulma alanları hakkındaki teorik fikirlerin yerini alabilecek birçok deneysel malzeme olduğunu söyledi. Diğerlerine benzemeyen şekilde daha güçlü olan ve endüstriyel bir örnek olarak üretilen ve birçok deneyde kullanılan jeneratörlerden birini bize

gösterdi. Burulma alanlarının iki cins olabildiğini söyledi: sola burgulu ve sağa burgulu. Bazı belirlilikler bir kenara bırakılırsa, tıbbi-biyolojik deneylerin göstermiş olduğu gibi, sağa burgulu burulma alanları, eğer çok yoğun değilse, organizma için yararlıdır. Sola burgulu burulma alanları ise, çok yoğun olmasalar bile, çok zararlıdır.

Ancak, yıkıcı amaçlar için kullanılmaya yetecek kadar güçlü olan bu jeneratörlerin mevcudiyetini inkâr etti.

Akimov, bu burulma alanlarının 21. yy'da hüküm süreceğine inanmaktadır ve yakın gelecekteki olası uygulamalarından söz etmektedir.

Örneğin, **burulma teknolojileri, çevre sorunlarından kurtuluş için bir baz oluşturabilirler.** Endüstride burulma teknolojisini kullanmanın sonuçları; gazlardaki bazı zehirli bileşiklerin % 99'a kadar yok edilebildiği olgusunu kanıtlamaktadır. Endüstriyel suları temizleme de çok iyi sonuçlar elde edilmiştir. **Burulma teknolojilerinin pratik uygulamalarının bir yarısı da; erken teşhis, yeni enerji kaynaklarını araştırma** ve var olan bütün bilgisayarları, hatta moleküler elektronik ve fiber optiklere dayanacak olanları bile çok gerilerde bırakan **yeni bilgisayar teknolojilerinin geliştirilmesidir.**

Önde gelen Rus fizikçinin böylesi umutları ve geleceğe ait vizyonları yanlış varsayımlara mı dayanmaktadır, yoksa bir kriz esnasında boşuna bir umut arayışını mı yansıtmaktadır? Veya bunların insanlık için çok daha geniş etkileri, imaları mı vardır? Burulma teknolojilerinin başarıyla uygulanması; sadece Rusya'nın ekonomik bunalımını aşmaya değil, gezegenin çok büyük bir kısmının da değişmesine yardımcı olabilir. Bu çalışma, 21. yy'ın yeni bilimlerinden biri olarak ortaya çıkarabilir. ■

(New Humanity Dergisi,
Şubat/Mart 1995'ten
Çev: Yasemin TOKATLI)

YENİ ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

Halik HACALOĞLU

ZERDÜŞT
"AHURA
MAZDA"

Paul BRUNTON

İÇSEL
GERÇEKLIK

Herbert B. PURYEAR

Edgar Cayce
"KÂHİN"
ANAHTAR
BİLGİLER

Cengiz CEVRE

KÜRESELLİK

David SPANGLER

TEZAHÜR
KANUNLARI

Paul KRAFCIK

PARAPSIKOLOJİ
DERSLERİ
(4. Baskı)

R. EMMANUEL
Hint, Yunan ve Mısır
Mitolojilerinde
GİZEMLI
BİLGİLERİN
KAYNAKLARI
(2. Baskı)

P. D. OUSPENSKY

İNSANIN
BİLİNMEYEN
PSİKOLOJİSİ
(2. Baskı)

DUYURU

Sevgili okuyucularımız, Ruh ve Madde Derginiz, bu aydan itibaren 40.000 TL. olmuştur. Yıllık abone bedeli 480.000 TL., öğrenciler için ise 380.000 TL.'dir. Bilgilerinize sunulur.

YENİ İNSAN

* Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER *

ÜÇBİNLERİN "YENİ İNSAN" I

(Geçen Sayıdan Devam)

ÜÇBİNLERİN yeni insanı gerek suretinin mânâ ile bir oluşu, gerekse ruh varlığı olarak bedene olan hâkimiyetinden dolayı devamlı olarak ışınım yapan, ruhsallığını devamlı olarak hisseden ve yansıtan, kısacası beden içinde ruhsal hayat yaşayan bir insan olacaktır.

Dünya bedeni esasen mikro ve makro kozmosları birarada tutan, yaratılış nizamına en uygun ölçülerde meydana getirilmiş bir araçtır. Keşfedilmeyi ve uygulamaya sunulmayı bekleyen daha pek çok yeteneği vardır. İşte üçbinlerin şuur kapasitesiyle bu yetenekleri kullanmak yeni insanın (makro-insanın) işi olacaktır. Ruh varlığının yüceliğine uygun nitelik ve yeteneklerle bezenmiş olan dünya bedeni, yeni insanın o yıllardaki ruhsal gelişimine uygun olarak onun elinde ışıltılı parlayan nadide bir araç, iyi eğitilmiş sadık bir hizmetkâr duruma yükselecektir. Başka bir ifadeyle; ruhsal varlığın, bedeni üzerindeki hâkimiyet bilgisinin artmasıyla, bedeninin ruh varlığına hizmetinin kalitesi artmış olacaktır. Buna paralel olarak; zekâ, hafıza, akıl yürütme gibi şuur merkezlerinin de gelişimiyle hizmet yelpazesi genişleyecek, bunun mantale yansımalarının sonuçları varlığın dünyada bulunuş amacının tam paralelinde olacaktır.

İnsanların mertebelerinin şuur zenginliklerine göre takdir edileceği üçbinli yıllarda o insanlar yeni şuur kapasiteleriyle kavramış ola-

Olaylar ve eprövlər silsilesi içinde halet yaşamaq zorundayız. Yenileşmenin ve gelişimin gereği bu. Ama olayla gelen mesajı kaçırmamak için, olayla olay olmamak gerek...

cakları YÜCE BİLGİ KİTABI sayesinde uyanıştan önce binlerce yıllık bireysellik gelişimi içinde yitirdiği ilâhîlik, yeni insanın kalbindeki yerini yeniden almış olacaktır. Bu gelişimle, yeni insan-

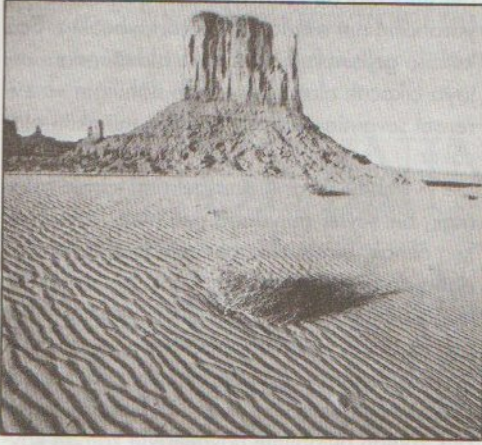
lıkta bilim ve din uzlaştırılmış, mantık ile iman, din ile politika bağdaştırılmış, bilimle iç dünyamızın sezgi ve deneyimini ayıran tüm duvarlar yıkılmış, küresellik düşüncesi her yerde yaygınlaşmış olacaktır.

Ruh varlığının yüceliğine uygun nitelik ve yeteneklerle bezenmiş olan dünya bedeni...

UYANIŞ OLGUSU

Yeni insan bireysellik dönemindeki dirençlerini uyanış olgusuyla hemen hemen sıfırlamış, uyumsuz yanını tamamen eğitmiş (*) olduğundan, evrensel sevgi enerjisini bol miktarda

(*) Muhammed Peygamber: "Şeytanımı müslüman ettim." - Hadis

Toprak Ana'nın bize sunduğu tüm nimetleri sadece hoyratça ve müsrifçe kullanmakla kalmadık, çevremizi ve kendi içimizi de kirlettik. Vermeyi hiç aklımıza getirmeden, hep aldık, aldık, aldık... İşin kötüsü, bunu bir de "uygarlık" adını verdiğimiz tek yanlı (kısır) gelişme adına yaptık. Bunun "uygarlık" olmadığını anladığımız zaman iş işten geçmişti....

bünyesinden geçiriyor olacaktır. Evrensel sevgi enerjisinin en büyük işlevi de "ortak alan oluşturmak" olduğuna göre, yeni insanın en belirgin niteliği her şeye/her alana uyum sağlamak olacaktır.

Söz konusu alana, YÜCE BİLGİ KİTABI'nın kapsamına giren gezegenler de dahil olduğuna göre, yeni insanın kozmik bağlantılarının ve evrenselliğinin nere- lere kadar olabileceği hususu- nu yadırgamamak gerekir. Bu evrensellik, dünyanın da için- de bulunduğu birkaç gezegen ve belki de onların spatyomla- rıyla sınırlı olsa bile, o zamanlara göre dünya insanının iki bin yıl önceki bireysellik hâli göz önüne getirilirse, bu yükselişi ve şuur zenginli- ği yine de "sıçrama" olarak nitelendirilebilir.

Söz konusu gezegenlerden oluşan me- kân yeni insanın tekâmül ortamı olacağına gö- re, tekâmül ihtiyaçlarına göre plân düzenleye-

rek istediği gezegende bedenlenebilecektir. Başka bir ifadeyle, yeni insanın şuur alanının yayıldığı (zaman, bilgi ve sevgi enerjisiyle) bu mekân onun kendi evreni ve evrenselliğinin yayılma alanı olacaktır. Bu alan, uçsuz bucak- sız evrenler (hatta galaksimiz Samanyolu) için- de sifıra çok yakın büyüklükte olmasına rağ- men, Tedric Yasası'na bağlı olarak genişleyip, galaksileri de içine alacak bir gelişimin ilk kı- pırtısı olarak kabul edilebilir.

Üçbinli yılların yeni insanlığının kozmik şuru ve evrenselliği galaksinin bu ucundaki birkaç gezegeni kapsasa da, mantal ortak alan içinde sergileyeceği ve günlük yaşamında yaygın olarak uygulayacağı anlayış birliği tüm insanî ilişkilerde ilâhiliğin fizik plâna yansıyan en güzel tezahürünü oluşturacaktır.

Bu şekilde yeni insan, anlayış birliği uy- gulaması içinde şuur zenginleştiççe, sonsuz olan evrenselleşme sürecini de adım adım artı- rıyor olacaktır.

Yaşamın her şeyiyle birlikte (yani insanı, hayvanı, bitkisi, hatta taşı, toprağı, havası ile) bir bütün olduğunun farkına varmış olacak olan 3000'lerin yeni insanı kendini dünyanın geleceğinden de derin bir şekilde sorumlu his- sedecektir. Dolayısıyla 3000'li yıllar belki de gerçek anlamda "doğayı koruma ve doğayla bütünleşme" çağı olacaktır. Yangınlar, asit yağmurları ve benzeri etkenlerle ormanlarımızı zı ve doğal bitki örtüsünü şuuruzsuzca ve egoist- çe yok ettik. Havayı, suyu kirlettik. Yerin altını üstüne getirdik. Kısacası "uygar- lık" adını taktığımız yaşam tarzı- mızla doğayı bir iki nesille mah- vettik. Dünyanın bize sunduğu tüm nimetleri hoyratça, müsrifçe kullandık. Zehirlenmeye başla-

"Yeni İnsan"ın koz- mik bağlantılarının ve evrenselliğinin dış sınırları...

yana kadar, vermeyi hemen hemen hiç aklımı- za getirmeden, hep aldık, toprak anamızı hep istismar ettik. Şimdi de bunun acısını, zahmeti- ni çekiyoruz: Sabahları kirli havayı soluya so- luya işimize, okulumuza gidiyoruz. Temiz bir hava girer düşüncesiyle pencereimizi açtı- mızda, is ve kurum koklamaya başlıyoruz. Ar-

tık musluk suyu kullanamaz olduk. Yediğimiz hemen hemen her şey ilâçlı ve hormonlu. Neyin sağlıklı olduğunu bilmiyoruz. Bir karış yeşil alanda piknik yapacağız diye kilometrelerce yol katedip, şehir dışına kaçmaya çalışıyoruz. İşte arzularımızın perişan manzarası olan ve bir parçası olduğumuz doğanın hâli... Bize kendini cömertçe sundu ve bizler zeki varlıklar olarak ne hâle getiriverdik. Belki de doğru olan buydu. Yüzyıllardır üzerinde yaşayıp şururlanmak için çaba sarf ettik. Çoğunlukla otomatik, zaman zaman da yarı şuurlu hâlimizle onu deney tahtasına çevirdik. Ona yaptıklarımız, kendi kendimize yaptıklarımızın yanında belki hiç bile sayılabilir.

Şu an, ne olduğunu bilmeden, çeşitli baskılar altında kendine çıkış yolu aramakta olan insanoğlu kendi içsel değişimini tamamlamadan dünyaya yardım edecek durumda değildir. Kendi can derindeyken, cananı gözü göremez. Uyanma süreci içinde, içsel "bir"liğe ve evrensel sorumluluk anlayışına ulaşmış olacak olan yeni insan, söz konusu gelişimiyle, doğayla ilişkisini de en doğal şekilde yeniden kurmuş olacaktır. Doğayla bütünlüğünü sürdürecektir bir düzeye de ulaşmış olacaktır.

Bu bütünleşmeyle sebep-sonuç zincirinin daha derinden farkına varacak ve doğa olaylarının sebepsiz, tesadüfen veya insanoğlunu cezalandırmak için meydana gelmediğini anlayacaktır. Barışı ve evrensel uyumu önce kendi içinde gerçekleştirmiş olacak olan yeni insan bu barış ve uyumu doğayla da sürdürecektir.

Üçbinlerin yeni insanı içsel "bir"liğe ulaşmış olmanın getireceği şuur açıklığıyla,

gelişmiş olacak olan bedensel yetenekleriyle yaratıcılığının sınırlarını da zorlayacaktır. Söz konusu gelişim ruhsal ağırlıklı olduğundan, ortaya çıkacak olan eserlerinde ilâhiliğin ve evrensel sevginin ışımasını görmek mümkün olacaktır.

Üçbinli yılların şuur gelişimi içinde çalışmak, bir şeyler meydana getirmek, yani üretken olmak, bireysellik döneminde olduğundan daha da önemli olacaktır. Çünkü eğitim ve çalışma artık istediklerimize sahip olma olanağı olarak değil, kendini tamamlama ve yeteneklerini kullanma fırsatı olarak kabul edilecektir. Dolayısıyla gelecekte, şu anda yaptığımız gibi, boş zaman bulabilme hayalleriyle zaman kaybetmeyeceğiz.

Yeni insan körü körüne bir imana değil, kalbin ve aklın dengesini gerçekleştiren bir imana sahip olacaktır. Mantal birliğe ulaşmış, yani mantal temizliğini ve mantal düzenlemesini tamamlamış olacak olan yeni insan, beden içinde ruhsal hayat yaşıyor olacağından, başka bir ifadeyle, ilâhiliğini yoğun olarak hissediyor olacağından, imanı körü körüne bir inanç değil; yaşadığı, hissettiği şeyler olacaktır.

Söz konusu küresel gelişimin doğal bir uzantısı olarak, mükemmelliği arayışımız özlem olmaktan çıkacaktır. Çünkü mükemmelliğin ta kendisi olacaktır. İçe dönmekten korkmaz hâle geleceğimize, o zaman ve mekân ortamında telâfi etmemiz gereken ama şu an tahmin bile edemeyeceğimiz kusurlarımızın üzerine gitmek kendi kendimize en doğal yaklaşımımız olacaktır.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

Kadıköy Kültür ve Sanat Merkezi'nin tatile girmiş olmasından dolayı, buradaki Temmuz ve Ağustos aylarında vereceğimiz konferanslarımızı iptal etmiş bulunuyoruz. Eylül ayından itibaren İstanbul'un Anadolu yakasındaki dinleyicilerimizle yine birlikte olacağız.

BİLİMSEL VE MEDİKAL NETWORK ve
NOETİK (BEYİNSEL) BİLİMLER ENSTİTÜSÜ'nün
Feltzer Enstitüsü ve Lifebridge Vakfı'nın katkılarıyla düzenlediği konferans:

BEYNİN ÖTESİ:

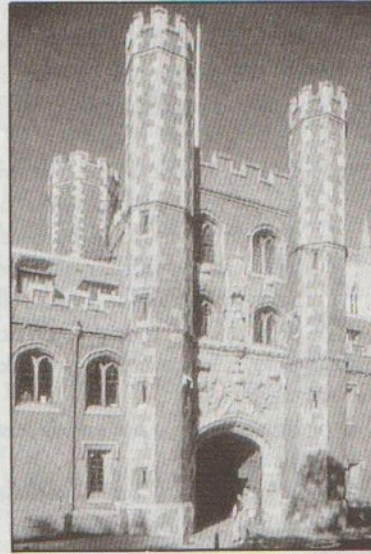
Şuur Araştırmalarında Yeni Yollar

24-27 Ağustos 1995, St. John's Koleji, Cambridge, İngiltere

ŞUUR, son zamanlarda çok moda bir konu başlığı hâline geldi. Bilim ve şuur arasındaki ilişkiler ile ilgili olarak birçok konferanslar düzenleniyor ama bunların çoğunun konu sahası; kognitif psikoloji, yapay zekâ ve nörobilimlerdeki materyalist taraflılık sebebiyle bir hayli sınırlıydı.

Fizikalizm (beynin bir epifenomeni olarak şuur) veya fonksiyonalizmin (beynin içsel fonksiyonunun bir özelliği olarak şuur) çeşitlenmeleriyle kısıtlı olan teorik yaklaşımlar; şuurun sıra dışı hâllerinde, parapsikolojide ve içsel deneyimin sıradan özelliklerinde, zihnin lokal olmayan tezahürlerinin kanıtlarına seslenmekte başarısız olmuştur. Böylesi yaklaşımlar önemli ipuçları sağlamışlardır ama şuurun yapısı hakkındaki verilerin hepsini izah edememektedirler.

Bu açığı kapatmak amacıyla 24-27 Ağustos 1995 tarihleri arasında İngiltere'deki Cambridge Üniversitesi'nde düzenlenecek olan bu öncü konferansta, geçerli bilimsel bulgularla uyumlu ama genel geçer bilim tarafından büyük çapta ihmal edilmiş olan ve beynin ötesini işaret eden ve de kanıtları izah eden yaklaşımlar incelenecek. Ayrıca, şuurun rafine edilebileceği ve dönüştürülebileceği yollar da açıklanacak. Bu toplantı, bu yıl Avrupa'da düzenlenen kendi türünün en önemli konferansı olacak.

*St. John's Koleji
Cambridge, İngiltere*

Konferansı düzenleyen dört gruptan ilki olan *Bilimsel ve Medikal Network*; esasen vasıflı bilimciler, doktorlar, mühendisler, psikologlar, filozoflar, terapistler ve diğer profesyonellerden oluşan uluslararası gayri resmi bir gruptur. 1973'te oluşan ve şu an 1350 üyeye sahip olan Network, materyalist akıl yürütme tarafından bilhassa sınırlandırılmış olan çağdaş bilimsel ve medikal düşünüşle ilgili tahminleri, varsayımları sorgulamaktadır.

Noetik Bilimler Enstitüsü ise yaklaşık

50.000 üyesi bulunan ve kâr amacı gütmeyen uluslararası bir organizasyondur. 1973'te Apollo 14 astronotu Edgar D. Mitchell tarafından kurulan Enstitü; şuur, insanın potansiyeli ve de bilim ve toplumda ortaya çıkmaya başlayan paradigmalarda yapılan araştırma ve eğitimleri desteklemektedir.

Yine, kâr amacı gütmeyen bir kurum olan *Fetzer Enstitüsü* ise zihin/beden fenomeninin ilkelerini kullanan sağlık bakım metotlarıyla ilgili araştırmaları teşvik eden bir eğitim organizasyonudur.

Paul M. Hancock'un temel desteği ile 1992'de kurulan *Lifebridge Vakfı*, çağdaş iletişiminde bir öncü olan ve hızla değişen dünyada sanat, eğitim ve bilimdeki yenilikçi projeleriyle dönüştürücü hareketi teşvik edecek birey ve organizasyonları desteklemektedir.

Gelecek yüzyıldaki şuur araştırmalarının içermesi gerekenler aşığıda sıralanmıştır ve bu gereklilikler ancak, geçerli olan gelekselliğin ötesindeki yeni yolları araştırmakla ve yeni ve de daha kavranabilir anlayış çerçevelerini öne çıkarmakla sağlanacaktır.

*** Benliğin ve benliğin bedenle ilişkisine dair yeni bir kavram**

*** Şuurun kasıtlı veya gönüllü vecheleri**

*** Öz yapımıza ve orijinimize yeni bir bakış biçimi**

*** Bilimin, ruhaniyet duygumuzla uzlaşması**

*** Şuurun ve şuur dışı proseslerin yaratıcı vecheleri**

*** Şu an hüküm süren dünya görüşünde anormal görünen deneyim ve fenomenlerin tatmin edici bir teorisi**

*** Şuurun temel olduğu katılımcı bir evreni araştırmak için gerekli epistemoloji.**

Bu öncü konferansta sunum yapacak olan değerli konuşmacılar ve konuşma konuları ise şöyle:

Prof. Willis Harman: *Bir Şuur Bilimine Doğru: Yeni bir Epistemolojiye İhtiyacımız Var mı?*

Dr. Stanislav Grof: *Şuurun Sıradan Olmayan Hâllerinin Keşfedici, Bilici ve Şifa Verici Potansiyeli*

Prof. Stuart Hameroff: *Kuantum Tutarlılığı, Mikrotübüller ve Şuur*

Prof. Chris Clarke: *Katılımcı Şuurun Modellendirilmesi*

Prof. Guy Claxton: *Ego'nun İllüzyonunu Aşmak*

Dr. Marilyn Schiltz: *Niyet ve Sezgi: Zihin-Beden Sağlığında Tedavi ve Teşhis için Şuur Araştırmasının Çağrıştırdıkları*

Prof. Ervin Laszlo: *Beyinler ve Alanlar: Karşılıklı-bağlantılı Evrenin Nöropsikolojik Çağrışımları*

Dr. Peter Fenwick: *Beyin, Zihin ve Ötesi*

Dr. John Beloff: *Fizikalizm ve Parapsikoloji*

Dr. Max Velmans: *Şuur Çalışmaları: Psikoloji ve Fizik Arasındaki Sınırı Eritmek*

Anne Baring: *Uyuyan Güzel: İçgüdü'nün Şuur Olmaya Uyarısı*

Dr. Edgar Mitchell: *Bir Şuur Modeli: Bildiğimiz Şeyi Sentezlemek*

Prof. Brian Josephson: *Fiziksel ve Mantal Arasındaki İlişki Problemi*

Prof. David Fontana: *Meditasyon ve Rüyalar Yoluyla Değişmiş Şuur Hâlleri*

David Lorimer: *Hayatta Kalış: Beynin Ötesindeki Hafıza mı?*

Prof. Charles Tart: *Aydınlanma, Değişmiş Şuur Hâlleri, Karartılma: Sıradan Zihnin Ötesinde Ne Yatmaktadır?*

Bu çok önemli konferansta ilgili daha ayrıntılı bilgi almak isteyenlerin başvurabilecekleri adres ise aşağıdadır:

David Middleton,

Conference Administrator,

Merry Cottage, Grafton,

Hereford HR2 8BL, İngiltere ■

AVRUPA, NİÇİN BİR RUHSAL BİRLİKTİR?

James TRAEGER

1) Karşılıklı Ekonomik Bağımlılık, bir vizyon tarafında motive edildi.

Avrupa kurucularından Jean Monnet, 2. Dünya Savaşı esnasında hür Fransa ekonomisi bakanıydı. Savaş sonrası, Fransa ve Alman hükümetlerine dahice bir plan önerdi: Fransız ve Alman kömür ve çelik üretimini birbirine bağlamak. Böylece iki ekonomi birbirlerinden ayrılmaz biçimde bağlanmış olacaktı. Yani her ikisi de ekonomik olarak güçlenerek gelişeceklerdi ama ancak birlikte. Bu; materyalizm değil, yararcı vizyonla motive edilen harika bir plandı. Bu hakikî ruhsallıktır: Altın bir dürtüden doğan pratik bir proje.

2) Avrupa Birliği, Avrupa'da savaşa sürekli biçimde çözüm sağlamaktadır.

Bu barış, kıtaya kardeşliğin idealist ve belirsiz düşünceleri yoluyla yayılmamıştır, yayılmayacaktır. Birlik, bir Kader Kılıcı gibidir. Karşılıklı görüşmeler, iletişim, anlayış ve kolektif pazarlık örsünde dö-

vülmüştür. Bu kulağa romantik gelmeyebilir ama işe yaramaktadır. Birlik ortaya çıkmıştır çünkü birçok insan sıcak zirve masalarında köleler gibi çalışmıştır ve onun gücü de budur. Buluşarak ve konuşarak, önyargılarını ortadan kaldırmışlar ve zorlu karşılıklı görüşmeler süreçlerinde birbirlerini öğrenmişlerdir. Bu yakın temas, barış ve karşılıklı bağımlılığı korumak için, birsürü "anti önyargı" konferansından daha çok iş yapmıştır.

3) Dolaylı bir yol, ruhsal bir yoldur.

"Tanrının yolları gizemlidir" derler. Şu an harekette olan ruh hâlinin iyi bir göstergesi; fiillerimizin, tasarlanmamış yan ürünler olarak nasıl iyi sonuçlar verdiğidir. Ortak bir Avrupa oluşturmaya çalışırken; liderlerin birbirlerini dost olarak görmeye başlayıp, geleneksel düşmanlıktan vazgeçecekleri; bunun sonucunda yolu belirsiz ve idealist düşüncelerden değil, pratik karşılıklı görüşmelerden geçen K. İrlanda'da barışın oluşacağını kim düşünebilirdi? Böylesi birçok tasarlanmamış pozitif sonuç-

lar; 18. yy siyasî teorisini Adam Smith'in "görünmeyen el" dediği şeyin kesin bir işaretidir.

4) İyi rol modelleri

İyi rol modelleri hayatıdır; önceden görülmemiş zamanlarda, insanlara yön gösterirler. Aslında, iyi rol modelleri Mesihî olarak görülebilir. İnsanları çok daha etkili bir biçimde çalışmaya, talimle değil, örnek olarak sevk ederler. Dünyamız da böyle değişir zaten. Avrupa Birliği, dünyanın diğer bölgelerine, etkili bir örnek olarak, böylesine bir rol modeli sağlar. Avrupa Birliği'ne benzer bir Ortadoğu birliğinden söz edilmektedir. Bu yolla, Avrupa Birliği bir Mesih gibi "yolu aydınlatmaktadır". Bu tarzla, ruhsaldır.

5) Avrupa Birliği, ruhsal ilhamlanışın ışığında görülmelidir.

Böyle bir Birlik kurmak için niçin bu kadar işin, sonu gelmez tartışmaların, masrafın altına giriyoruz? Yüksek bir ilhamın, torunlarımız için kolektif ve altın bir vizyon olarak bakıldığında, her şey zaman kaybı gibi görülebilir. Ancak oluşmaktadır ve artık, şiddetli muhalefete rağmen, kaçınılmazdır. Bu ancak kişinin, bunun ardında sırf ekonomik ve siyasî avantajlardan çok daha büyük bir şeyin olduğuna

inanmasına yol açar. Bu kadardır. Avrupa'nın ardındaki ruh; harekete geçmiştir. Bu gözle bakılmalıdır, yoksa bir anlam ifade etmez.

6) Avrupa Birliği, şuurumu yükseltmektedir.

İlâhî ilhamın ışığında bakılmadığında anlamı olmayacağından, Birlik insanların şuurunu otomatik olarak yükselten bir araçtır. Onlar, neredeyse kendilerine rağmen, çevrelerindeki toplumun hareketi tarafından bir farkındalık plânına çekilmektedirler. Öyleyse, kütesel bir ilhamlanmadan daha az değildir.

7) Hükûmetin de-ideolojizasyonu ve dinin de-nasjonalizasyonu.

Ya da daha basitçe, daha az katılık ve daha çok işbirliği. Muazzam bir görev olan, bütün Avrupa için hükûmet oluşturma işinde liderler, ideolojik yanlarını bir kenara koyup çok pragmatik politikalarla uğraştılar. Belki de ulusal çıkar için Avrupa Parlamentosu'nda karşı partiler arasında ittifaklar oluştu. Aynı zamanda, akılcı politika için karşı-uluslar arası ittifaklar da oluştu. Hükûmet daha az ideolojik ve daha az milliyetçi; daha çok pragmatik, işbirlikçi ve vizyoncu oldu. Demokrasinin bir uzantısı olan Pnömatokrasiden kasıt budur. İdeolojiden ziyade bilgeliliğin yönetimi. Bu, müsrif oğul gibi, Avrupa'nın eski benliğine dönüşünü de temsil eder: Avrupa, 18. ve

19. yy rasyonelliği ve milliyetçiliğin sınırları net biçimde tanımlayıp eyaletlere ayırmadan önce, daha açık bir birlikti. Ulusal kimliğin korunması ile Avrupa'nın denasyonalizasyonu; milliyetçiliğin ve uluslararasılık kutupluluğunun aşılmasıdır. Kutupları aşmak, ruhsal bir pratiktir.

8) Hak ettiğimiz Hükûmetle Yönetiliriz.

İnsanlar, yönetimde hak ettiklerini elde ederler. Bu kulağa sert gelebilir ama insanların düşünceleriyle, elde ettikleri hükûmet arasındaki ilişki kabul edilmelidir. Bu, "yukarısı neyse, aşağısı da öyledir" evrensel kanununun sonucudur. Demokrasilerde insanlar liderlerinden çok şey beklerler ama onlardan sürekli biçimde tatmin olmamaktan dolayı sanki memnun gibidirler. Avrupa Birliği'nin ortaya çıkışı kolay bir iş değildi ve birçok kişi bundan memnun değil gibidir ama kendi içsel birliklerini yeniden canlandırmaya ne kadar hazır dırlar? Zorluklar ve kaçınılmaz sonuçlar; sahip oldukları hükûmet kadar kendi düşünceleri ve ilhamlarının da yansımasıdır. Avrupa Birliği, Avrupa insanı kadar ruhsaldır.

9) Avrupa'nın Muazzam Yaratıcı Potansiyeli

Avrupa'nın yaratıcı potansiyelini oluşturan adları saymak belki lüzumsuzdur ama insanlar daha ne kadar bu ORTAK AVRUPA YARATICI MİRASINI unutabilir veya göz

ardı edebilirler? Artık bu sadece hayranlık duyulacak değil, dünyaya açılıp kendi yaratıcı katkılarını ifade edecek olan yarının Avrupalısı için de kolektif bir hazinedir. Avrupa, dünyanın yaratıcı pınarıdır ve şimdiki Birliği; inanılmaz yaratıcı bir geleceğin kalıbına dökecek harika ulusal kaynakların bir toplamıdır. Artık, İngiltere veya Yunanistan gibi uzak ve ayrı yerlerde doğan vatandaşlar, bütün bu kaynakları kullanımlarına hazır bulacaklardır. Avrupa'nın potansiyeli ölçülemez. Avrupa Birliği'nin önemi ve ruhsallığından bu açıdan şüphe duymamalıyız.

10) Avrupa Birliği'nin Sembolizmi

Avrupa Bayrağı; insanlığın mükemmelleşebilirliğinin sembolik ve rakamsal bir temsildir. Avrupa Marşı, "Neşeye Çağrı"; insanlığın kardeşliğinin kehanetimsi bir ilâ-nıdır. Avrupa'nın sembolik ve mitolojik derinliği çoktur. Bu, çoklukta birlik; bütün tonları ve daha fazlasını içeren renklerin birleşimi, "pavanis" in birliğidir. O, bulunan Grail'dir; yani Avrupa ruhunun seçilmiş amblemi. Avrupa Birliği'nin sembolik anlamı, birkaç cildi dolduracak kadar önemli bir konudur. Burada sembolizmin, ruhsallığı işaret ettiğini söylemek yeterli olacaktır. ■

The New Humanity Dergisi,
Şubat/Mart 1995'ten
Çeviren: Yasemin TOKATLI

BİR UFO BELGESELİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ...

Derleyen:
Selman GERÇEKSEVER

(Geçen Sayıdan Devam)

PROGRAMIN akışı içinde dünyanın çeşitli yerlerinden ve çeşitli yıllara ait bir dizi gözlem daha aktarıldı. Hepsi de gerçek resimlerle görüntüleniyordu. Sonra uzaylının konuşması tekrar görüntüledi:

"Yüzlerce yıldır atmosferinizde bulunuyoruz. Fakat kamuflâjlar sayesinde bizi görmiyorsunuz. Kozmik gelişmenizin ve başka yaşamların varlığını öğrenmenizin zamanı geldiği için, kendimizi artık size gösteriyoruz. Temaslarda bizim varlığımızı şaşırmadan, kızmadan kabul edebilecek kişileri seçiyoruz. Araçlarımızın ilginç bulduğunuz hareketleri, sizin sürtünme dediğiniz gücün üstesinden gelmiş olmamıza bağlı ve bu araçlar hiçbir sarsıntı hissedilmeden çok anı bir şekilde istedikleri yöne uçabilirler. Ateşleme sistemimiz, yer çekiminin hiçbir anlam ifade etmediği elektromanyetik etkilere göre çalışır. Bazı araçlarımızın altında bulunan üç yarım küre aracın yönetim sistemiyle ilgilidir. Fakat bunlar istendiğinde ana gövdeden ayrılıp, öteki araçlarımıza nezaret edebilir. Araçlarımızın bünyesindeki manyetik direğin ise birçok işlevi vardır. Geniş gözlemler için kullanılan teleskopik plâklar, bu manyetik direğin işlevlerinden biridir. Ayrıca direk olduğu gibi şarj için gerekli olan statik enerjiyi emmeye yardım da eder."

Samanyolu'nda insan uygarlıklarının birbirlerini bulmaya çalışması gayet mantıklı geliyor. Eğer Samanyolu'nu seyahat edebileceğimiz uzay bölümü olarak kabul edersek, insan

elinin emeği olan uygarlıkların bulunması olasıdır; daima ilgi alanımız içinde olacaktır.

Bizim insanlı/insansız uzay araçlarını AY'a ve öteki uzaysal objelere gönderdiğimiz gibi; onlar da kendilerinininkine benzer yaşam şekilleri keşfetmek için kendi astronotlarını uzayın derinliklerine gönderiyorlar ve bunların bir kısmı da doğal olarak bizim dünyamıza geliyorlar.

UFO belgeselinin bundan sonraki kısmında; Amerikan astronotlarının gözlemlerine ve çektikleri filmlerden görüntülere yer verildi. Gemini ve Apollo Ay yolculuklarının hemen hemen hepsinde tanımlanamayan uçan nesnelere rastlanmış ve bunların filmleri çekilmişti. Astronotlar gerek AY-DÜNYA arasında, gerekse AY üzerinde bulunurken yaptıkları gözlemleri heyecanlı ifadelerle Houston Uzay Üssü'ne bildirirken, yer yer UFO'lar için şifre sözcükler kullanıyordu. Programda spikerin de belirttiği gibi, astronotların UFO'larla karşılaşmaları o kadar sık oluyordu ki, bu gözlemler neredeyse onların günlük yaşamlarının bir parçası olmuştur. AY astronotlarından BRAIN konuyla ilgili görüşlerini sonradan şöyle açıklıyordu:

"Gerek kendi kişisel deneyimlerimden, gerekse bilimsel araştırmalarımın biliyorum ki; UFO'lar ve öteki benzeri olayların çoğu en az, gördükleri kadar gerçeklerimizin birer parçasıdır."

En yakın uzay komşumuz AY, çok eski zamanlardan beri dünya insanının ilgisini çekmiş, birçok efsaneye, kitaba, şiire, sembolizm ve ezoterik bilime konu olmuştur. Teleskobun ica-

dından sonra bu ilgi bilimsel çevrelerde de yaygınlaşmaya başladı. Çünkü geceleri tanımlanamayan ışıklar, gündüzleri görülen acayip şekiller bazı astronomları şaşkına çevirmeye yetmişti. Gözlem kayıtları raporlar hâlinde akademik arşivlere geçmiştir (*). Program spikeri AY'la ilgili UFO gözlemlerini şöyle özetliyordu:

"...sonunda gerçekleşmişti. AY'a ilk kez insan ayağı basmıştı. AY'daki yürüyüşleri sırasında kocaman ve parlak bir UFO tepelerine dikilmişti. AY yürüyüşleri boyunca da uzunca bir süre astronomlar bu şekilde UFO'lar tarafından gözlenmişti. Astronotlar AY'a olan ilk ziyaretlerinde dünyaya devamlı olarak, tanımlanamayan uçan nesnelere tarafından izlendiklerini rapor etmişlerdir. Söz konusu uçan nesnelere zaman zaman büyük kraterlerin üzerinde gözleniyordu. Astronotlar AY'daki görevleri boyunca gözlemlendiklerinin gayet iyi farkındaydılar. Uzay yolculukları insanoğluna AY'la ilgili bu sırları da bahşetmiş oluyordu. Uzayın ve komşu gezegenlerin keşfi çerçevesinde Merih'ten başlamak üzere öteki gezegenlerde koloniler kurmak NASA'nın plânları arasında bulunmaktadır."

Merih'te koloni kurulması ve zeki sinyaller açısından öteki yıldızların taranması konusunda; ünlü astrofizikçi ve egzobiyolog Prof. Dr. Carl SAGAN'ın başkanlığını yaptığı "THE PLANETARY SOCIETY" sahnede görülmektedir. NASA'nın bunu, dünya dışı canlılık araştırmaları konusunda arka plândan desteklemesi daha mantıksaldır. Çünkü NASA; şimdiye kadar binlerce pilotun Dünya'daki UFO gözlemi raporuna, astronomların AY'daki UFO gözlemlerine rağmen, UFO'lar gerçeğini açıklayacak dürüstlüğü gösterememiştir.

Bunca bulgu, gözlem, belge ve beyanata rağmen; UFO sansürü ve kayıtsızlığı eski etkisini büyük ölçüde yitirmiş olsa da, resmî çevrelerin sansürü ve kayıtsızlığı devam etmektedir. Bir ara söz konusu sansür, hatta yasaklama çok yoğundu ve ABD'nin liderliğinde hemen hemen tüm

dünya hükümetlerince büyük bir titizlikle uygulandı. 1950'li yılların sonlarından başlayarak 1960'lı yıllar boyunca, gerçeği örtbas etme süreci; önce yasaklama, sonra sansür ve alay etme, sonra da doğal olaylarla açıklama şeklinde değişik aşamalar içinde uygulandı. Ama UFO gözlemlerinin sayısında ve halkın ilgisinde hiçbir azalma görülmedi: Gallup Enstitüsü anketlerinin sonuçlarına göre Amerikan halkının büyük bir kısmı başka dünyalarla da yaşam olabileceğine inanıyor ve UFO'lar gerçeğini kabul ediyordu.

UFO belgesinde bu durum şöyle açıklanmıştı:

İlgi alanımız UFO olayının çıkış noktasıdır. Bu da kesinlikle araştırmaya değer bir konudur. Bu konuya şüphesiz bakanlar UFO'ları gördüğünü söyleyen kişilere ruh sağlığı bozuk ve hatta UFO'larla ilgilenen bilim adamlarına garip kişiler deseler de, yine de UFO'lar hakkında konuşuyorlar. Eğer araştırsak, UFO olaylarının, çok küçük yüzdelerde bile olsa, gerçeği gösteren yöresel kesin olaylar olduğunu kabul ederiz. Ve bu çıkış noktasını araştırmaya devam etmeliyiz. Kesinlikle kayda değecektir. UFO'yu ilk gördüğümde, sanırım beni mazur görürsünüz, olaya biraz polisini bakış açısıyla yaklaştım. Bu yüzden tepkim şu soruları sormak oldu: Bu şeyin amacı nedir? Nasıl gider, böylesine büyük bir makine nasıl yapılır, neden bu kadar güzel görünüyor, neden oradaydım, onu neden gördüm? Birçok niçin sorusu var ve bu soruların cevabını bulmam gerektiğini biliyordum. Oldukça güçlü. Böylesine bir şeye cevap bulmak hiç de kolay değildi. Fakat bana öyle geldi ki, cevaplar kendiliğinden önüme çıkıyordu. Bu konuyla ilgili ilgilendiğim anlaşıldığında, bu konuyla ilgili ihbarlar bana gelmeye başladı. Ve daha sonra yakın teması takip eden birçok olay oldu. Gerçekten oldukça şaşırtıcıydı. Çünkü bu nesnelere onları bulduğum vadide olmadığım zamanlar bile nerede olduğumu biliyor gibi davranıyor-

(*). Söz konusu gözlemlerle ilgili olarak ayrıntılı bilgi için bkz. "Evrende Zeki Hayat" ve "PLANETARY SOCIETY" Dergileri (Rub ve Madde Yayınları, P.K. 9, Beyoğlu)

du. Bir kır yolunda araba kullanırken bu nesnelere biri bana çok yakın uçardı. Nerdeyse bir kedi fare oyunu gibiydi. Hiçbir şeyim yoktu ama korkmuyordum da. Çünkü bana düşmanlık beslediklerini gösterecek hiçbir hareket yapmadılar. Böylece onlara alışmaya başladım ve düşünmeye devam ettim. Nasıl bir tekniyen nesnelere böylesine güzel bir şekilde bir araya getirebilir. Çünkü öylesine heyecan vericiydi ki!... Fakat bildiğim bir şey varsa bu nesnelere kesinlikle bu Dünya'dan değil...

Son kırk beş yıldır her ülkeden insanlar UFO gördüklerini bildiriyorlar. Tanıklar birbirlerinden binlerce mil uzakta yaşamalarına rağmen tarifler neredeyse birbirinin aynı. Tanıklarım arasında astronotlar, pilotlar, bilim adamları ve polisler var. Hatta Amerika başkanları Jimmy Carter ve Ronald Reagan bile açıkça UFO gördüklerini söylediler. 1945'den beri yaklaşık beş milyon UFO olayı ihbar edildi. Çoğu ihbarların ikili veya üçlü araçlara dahil olmasına rağmen asıl çoğunluğu tek başlarına görünen UFO'lar oluşturuyor. Bazı durumlarda büyük araçlar da görülüyor. Gözlemlerin çoğunluğu genellikle akşam saat 21:00'den sonra görülüyor.

Evet sevgili okuyucular; UFO'larla ilgili

genel durum böyle... Televizyonda yayınlanan bir UFO belgeseliyle ilgili derlememizi, Dünya'yla ilgili genel uyarılarını içeren uzaylının sözleriyle noktalamak istiyoruz:

"Gezegenimizin gelişmesi kritik bir noktaya ulaştı. Sizin nükleer füzyon dediğiniz madde reaksiyonunun keşfiyle oldukça büyük bir yok edici potansiyele sahip oldunuz. Böylesine etkili bir güç, akıl ve ileri görüşünüzle kontrol edilmelidir. Akılınız temel gücünüzün çok ötesinde ilerliyor. Diğer dünyalarda da var olan bu sendrom, onların yok olmasına sebep oldu. Bu bilgiler size enerjinin dostunuz olduğunu, ama kontrol altında tutulması gerektiğini, aksi takdirde düşmanınız olacağını fark etmenize yardım etmek için verildi. Aranızda yalnız sizin sorunlarınızı çözebilecek yeni bilim kavramlarını fark edebilenler var. Bu teknoloji doğayla uyum içindedir ve ihtiyaçlarınızı sadece olumlu yollardan karşılar. Asla sorun yaratmaz ve zarar vermez. Her biriniz kozmosla etkileşirsiniz. Bu olayı fark etmeniz, evrensel şuurun daha yüksek basamaklarına sıçramanızı sağlayacaktır. Kâinatın en değerli hazinesi kabul ettiğimiz Dünya'yı daha güzel bir hâle getirmeniz ve barış dolu bir ortama dönüştürmeniz kendi ellerinizde." ■

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

4 TEMMUZ	Kişilik Kabukları	Ercüment KAYA
11 TEMMUZ	Geleceğin Kozmolojik Görünümü	Tülin ETYEMEZ
18 TEMMUZ	İmajinasyon Gücümüz	İsmet YALÇIN
25 TEMMUZ	Tekâmül=Esneklik	Emre ÜLKER

● GENÇLİK SEMİNERİ (Saat:15.00-17.00)

1 TEMMUZ	Ruhçuluğun İlikeleri-I	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA
8 TEMMUZ	Ruhçuluğun İlikeleri-II	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İŞTE KÂİNAT KABİ

Nurettin ERSOY

**"ELİNDEKİ ÜÇ-BEŞ KABA
UYGUN ADAM ARAYACAĞINA;
TÜM İNSANLARI KÂİNAT
KABINA KOYSANA!"**

(Bir Akış)

ANLAŞAMADIĞIMIZ, uzlaşamadığımız, bir türlü yan yana gelip birleşemediğimiz, bırakın birlikte olmayı, uzaktan bile göz göze gelmek istemediğimiz ne çok insan vardır çevremizde. Prensiple-rimize uymayan, zevklerimize hitap etmeyen, beş duyumuzu herhangi bir şekilde rahatsız eden ve zanlarımızın, kanaatlerimizin, örf ve âdetlerimizin, ahlâk ve inanç anlayışlarımızın, ilişki kurmamıza engel olduğu insanlardır bunlar. Bir türlü aşamayız bu engelleri. Ve evrensel akış içerisindeki karşılaşmalara da engel olmuş olduğumuzun farkına bile varamayız.

Kâinat içerisindeki tüm varlıklar, yani tüm yaratılmışlar, hangi şuur seviyesinde olurlarsa olsunlar, kaçınılmaz karşılaşmalara muhataptırlar. Bu karşılaşmalar, kesinlikle, üstün seviyeli şuuruların maksatlı senaryolarından pasajlardır. **Ruhsallığın, soyuttan somuta kendini indirgemesi esnasında meydana gelen sonsuz seviyelerdeki şuur skalası içerisinde her üst şuur, bir alt şuura bu senaryoları hazırlamakla vazifelidir.**

**ÜST ŞUURUN, ALT ŞUURA
HÜKMÜ OLDUĞU KADAR,
ALT ŞUURUN DA ÜST ŞUURA
TESİRİ YABANA ATILMAMALI**

Her üst şuurun, bir alt şuura hükmü söz konusudur. Ancak, alt şuurun bu hükme verdiği cevabî karşılıkların, tesirlerin de yabana atılmaması gerekir. Çünkü bu sonsuz şuur se-

viyeleri skalasının amacı, her üst kesidin, bir alt kesidin gelişimini temin etmesidir. Bu sayede, alt kesidin gelişimi ile üst kesit de gelişmiş olacaktır. Bu durumda diyebiliriz ki; **tek bir enerjiden hareket ederek, tezahüratı oluşturulan ruh varlığı, sonsuz çeşitlemeler içerisinde, sonsuz yoğunluklarda odaklaşarak, sonsuz şuur alanları oluşturmaktadır.** Bu şuur alanları, sahip oldukları vibrasyonel değerleri ile tatbikatlar oluştururlar. Varlık için esas olan, bu tatbikatların özetleri ile birlikte, daima bir üst vibrasyonel değere doğru yönelici cehti göstermesidir. Böylece varlıklar, realitelerden realitelere geçerek sonsuz yolculuklarına devam ederler. Bu yolculukta geri dönüş yoktur. Ancak bu evrensel, ilâhî gidişe ivme vermek, hız kazandırmak cehtle mümkündür. Bazen bizlere düşüş gibi görünen hâllerimiz vardır ki, bunlar çok kısa inişler olup, çıkışlara ivme kazandırmak içindir. İşte böyle iniş veya duraklama hâli içerisinde giren varlıklar, o ana kadar almış oldukları bilgileri hazmetme, özümseme fırsatı bulmuş olurlar. Ya da içinde buldukları realitelerinin tüm gerekliliklerini yerine getirmiş, telâfilerini yapmış olurlar.

Demek ki, fizik plân âleminde, çokluk hâlinde bulunan bizler, hangi şuur seviyesinde bulunursak bulunalım, tek bir enerjinin sonsuz yoğunluk skalası içerisinde bir yerdeyiz. Yani tek bir enerjiye aitiz. Yani, tek bir enerjijiz aslında. İşte bütünsel varlık. İşte bir olmak.

Aynı ve tek bir enerji, kendine ait zaman ve mekân enerjilerini yoğunlaştırarak yoğunlaşmış, Ahmet olmuş, Mehmet olmuş. Aynı ve tek bir enerji, kendine ait zaman ve mekân enerjilerini yoğunlaştırarak yoğunlaşmış, Avrupalı olmuş, Asyalı olmuş. Aynı ve tek bir enerji bu şekilde Afrikalı olmuş, Alaskalı olmuş, hayvan olmuş, bitki olmuş, böcek olmuş, virüs olmuş, taş olmuş, maden olmuş, dolu olmuş, boşluk

olmuş, Evren olmuş, atom olmuş. Topu topu bir tek enerji. Tüm maharetleriyle yaratan enerji, ruh enerjisi.

HİÇBİR VARLIK TEK BAŞINA BİR ŞEYİ İFADE EDEMEZ

İşte böyle bir yansımanın sonucu olan bizler, çokluk, detay âlemi olan dünya yaşadığımız esnasında ne yapıyoruz ?

Sonsuz çeşitlilikteki realitelerde, yine sonsuz şuur farklılıkları ile, ama birarada bulunmaktayız. Her farklı realite, her farklı şuur seviyesi birbirine muhtaç, birbirini geliştirici faaliyetlerde bulunmakta. Ne biri diğeri olmadan, ne diğeri öteki olmadan yapabilir. Her varlık, beş duyumuzun algılayamadığı, görünmez bağlarla birbirine bağlı olup, aynı zamanda birbirinin sorumluluğunu da taşımaktadır. Kimse, kendini bir diğerinden soyutlayamaz. Aynı bütünün, aynı enerjinin sonsuz yansımaları değil miyiz ? Yaptığımız her iş, o bütüne hizmetten başka bir şey değil ki.

Oysa birarada yaşam esnasında, yani uygulamada durum hiç de böyle değil. Ne bir birlik ne bir bütünlük var. Ne toprağın suya ihtiyacı olduğu düşünülüyor ne suyun havaya. Ne evrenlerin atoma ihtiyacı olduğu düşünülüyor, ne galaksilerin sineğe ihtiyacı olduğu.

KİMSENİN DEĞERİ HAKKINDA KESİN HÜKÜM GETİRİLEMEZ. HER VARLIĞIN BULUNDUĞU YER, BELLİ BİR LİYAKATIN ZEMİNİNİ OLUŞTURUR.

Bunca farklı realitelere ve şuur seviyelerine sahip olarak birarada bulunmamız esnasında, birbirlerimize karşı birçok mekanizmalar kullanılmaktadır. Duyularımızı, duygularımızı, hislerimizi, egolarımızı, birlikteliklerimizde hep kalkan olarak kullanırız. Hele bir de, yetersiz enformasyonlarımızdan kaynaklanan yanlış zanlarımız ve kanaatlerimiz vardır ki, işte birlik ve beraberliklere engel bir sü-

rü hüküm.

Zevklerimiz deriz, prensiplerimiz deriz; esnek olamayışımızdan doğan uyumsuzluğumuzu hep gizleriz. Sonra zanlarımız, kanaatlerimiz ve önyargılarımız girer devreye; "O adam yaramaz zaten" deriz. Egolarımıza hitap etmeyince, tüyümüzü okşamayınca "Ben miyim tek enayi?" deriz ve bir kalemde siler atarız adamı. "Zaten ilk izlenim önemlidir" deriz. Oysa, o ilk teşhis için, ne kadar objektif, ne kadar sade olabildiğimizi hiç düşünmeyiz. Gözümüzde hangi renk gözlük var da öyle görebiliyoruz, bilmeyiz bile.

Yanımıza gelmesine izin verdiğimiz her varlığa, insan olsun, hayvan olsun, eşya olsun, bitki olsun, hepsine böyle renkli gözlüklerle bakmaktayız. Nedir bu renkli gözlükler? İşte elimizdeki üç-beş kap. Elimizdeki üç-beş şablon.

Birliktelik kuracağımız tüm varlıkların, elimizdeki bu üç-beş şablona, üç-beş kaba uygun olup olmadığına dikkatle bakmıyor muyuz? Eğer uygun değilse hemen alanımızın dışına bir yere koymuyor muyuz onları?

"Önce beş duyumuza hitap etmeli" deriz. Yani görüntüsü gözümüzü okşamalı, sesi kulağımızı tırmalamamalı. Tadı hoşumuza gitmeli, kokusu mis olmalı. Ya sert ya da yumuşak. Peki bir varlık, bu rölâtif algılamalarımızın dışında bir özelliğe sahipse, yani elimizdeki bu kapların hiç birine uygun değilse ne olacak?

Örflerimiz, âdetlerimiz, kültürümüz, inançlarımız, hepsi aynı tür kaplar değil mi? Örflerimize uygun davranmayan, âdetlerimize önem vermeyen, kültür farklılığına sahip insanları hep bu kaplarımızın dışına atmıyor muyuz? Hele inançlarımız dediğimiz mistik kaplarımız. Bu kaplarımız, en büyük hassasiyeti gösterdiğimiz, sahte ölçeklerimiz değil mi? Kimse o kabımıza uygun değilmiş gibi gelir bize. Şekli kendimizce belirlenmiş olan o kabımıza da kimseyi koyamayız. Dışlarız.

Aslında, bütün bu kaplarımıza uygun adam bulamayışımızın nedeni, zanlarımız,

kanaatlerimiz ve önyargılarımızdır. Kaplarımız olarak sembolize edilmiş olan bu kabullenme standartlarımız da, diğer varlıkların bu kaplarımıza uygun olmayışlarının da esas sebebi, kendimizin yarattığı zanlar ve kanaatlerdir. Oysa kâinatta ne öyle bir kap ne de uygunsuzluk vardır. **Her şey, bir parçalı bulmacanın parçası misali, birbiri ile uyum içinde, birbirini tamamlayıcı tarzda, bir tek tablonun elemanlarıdır.**

Ancak bu parçaların birbirine kilitlemelerinde, parçalara düşen bir çaba, bir esneklik ve uyum gereği vardır. Nasıl ki; ellerimizin parmaklarını gererek, iki elin parmaklarını birbirine geçirdiğimizde, asla tam bir uyum, tam bir intibak sağlanamazsa, her iki el için de bir kıvrılma gereği doğarsa, işte, bu iki ele düşen bu uyum çabası her varlığın birlikteliğinde de kaçınılmazdır. **Parçalar ancak, kendilerine düşen esneklik ve uyum çabası ile birarada tabloyu tamamlayabilirler.**

BU DURUMDA YAPMAMIZ GEREKENLER NELERDİR?

Dışımızdaki tüm varlıklarla bütünleşebilmemiz için, her varlığı, kendi şuur seviyesi ve kendi realitesi içerisinde bir değerlendirmeye tâbi tutmalıyız. Elimizdeki kaplarımıza uygun insanlar ararken, kendimizi, daima o insanlarla kıyaslamaktayız. Ancak bu kıyaslar ile, o varlıkların elimizdeki kaplarımıza, şablonlarımıza uygun olup olmadığını tespit edebilmekteyiz. Bu tür kıyaslar, bizleri yanlış hedeflere yöneltmektedir. Hatta çok tehlikeli olan bu durum, bizlerin, diğer varlıkların realiteleri içerisinde, zaman zaman erimesine bile sebep olabilmektedir. Oysa ki, kendimizi kesinlikle başka realitelerdeki varlıklarla kıyaslamamalıyız. Çünkü her realitedeki varlık, kendine ait zaman ve mekân enerjilerini, haletleriyle birlikte yağurmak suretiyle, bulunduğu seviyeye ait hakikatleri meydana getirmektedir. Kıyasları, daima kendimize ait realiteler arasında yapmalıyız.

Herkes, varlık olarak kendi içerisinde bir

bütünü teşkil etmektedir. Ve bu bütünümüzün ne kadarından haberdar isek, o kadar kendimizi kontrol edebiliriz. Kendi dışımızdaki varlıklara karşı ise, en zayıf anlarımızda dahi nötr olmaya çalışmalıyız. Yani elimizdeki kapları, şablonları yok etmeliyiz. Her türlü duygu, düşünce, zanlarımızda, kanaatlerimizde ve önyargılarımızda bu nötr hâli korumalıyız. Böylesine nötr anlarımızdaki neşriyatımızın, çevremizdeki varlıkları da nötralize ettiğini bilmeliyiz. Tabii tüm bunları yapmak, kolay değildir. Öncelikle, içine koyacak adam aradığımız bu sunî kaplarımızın ağızlarını genişletip, şekillerini esnek tutmalıyız. Yani birleşim sağlayacağımız varlıklar için, önce kabımızı genişletebilmeli, o varlığın özelliklerine de uyumlu esnek kaplar oluşturmalıyız. Bir başka deyişle, **anlayışlarımızı, prensiplerimizi, örf ve âdet, zan, kanaat ve önyargılarımızı yumuşatmalı, uyum yapabilir, hoşgörülü, sevecen hâle sokabilmeliyiz.** Sonra da yavaş yavaş, bu kaplarımızı, şablonlarımızı teker teker terk etmenin yollarını aramalıyız. Eğer bir gün elimizde hiçbir kap kalmadığını görürsek, işte o zaman, bizimle birlikte tüm varlıkların kâinat kabında olduğunu, hepimizin tek ve aynı kabı paylaştığını görürüz.

Öyle bir kap ki; içine alamadığı bir tek zerre yoktur.

Öyle bir kap ki; içine uymayan hiçbir varlık yoktur.

Görünen, görünmeyen her şeyi içine alan, işte kâinat kabı.

Sahip olduğumuz kaplarımızın azlığı, sadeliğimizi gösterir. Sadelik, iç özgürlüğümüzdür. Sadelik, detayların bize anlatmak istediği özdür. Demek ki, kendimizi sadeleştirerek, diğer varlıklara bu sadelikte yaklaşmak, onları oldukları gibi kabullenmek, sonsuz hoşgörü ile bağımıza basmak gerekiyor. Bu konuda, hâl ve haletlerimizi içimize çevirebilmeliyiz. İç ufukumuz engindir. Kâinat kabını başka yerde aramamalıyız. Biz bir hiçiz; her şeyi içine alabilecek kadar. ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 13

12.08.1962

BİLİNMEYEN YILDIZ BİLİNEREN YILDIZ OLACAK

"Bilinmeyen bir dünyada bilinmeyen bir yıldız doğacak. Bu yıldızın ardında binlerce küçük yıldız sıralanmış. Saçak saçak etrafa dağılmış. O bilinmeyen yıldız bilinen yıldız olacak. Ve saçaklar sizleri kavrayacak, sıkacak, çekip alacak.

Her seferinde böyle binlerce yıldız gelip geçti. Ve yine her seferinde, binlerce yıldızla beraber binlerce insan da gelip geçti.

Her gelip geçen insan ve yıldız, dünyanın gurup vaktini, birçok gurup vaktini teşkil ettiler. Sonra dediler ki: 'Bizler onlar gibi olamazdık. Çünkü onlar inanmışlardı.' Ve dediler ki: 'Körlük sizin imanınız mı? Öyleyse neden kalbinizin körlüğünü gider miyorsunuz?

Baktılar ki, mühür kendilerindeydi. Ve körlük, mühürde yazılıydı. Aldılar, kuyuya attilar. Cehil, Ebucehil'in oğluydu. Ve ondan sonra işte, sadece iman kaldı.

Ve bir gün, sizleri kucaklayacak yıldızı gördüğünüz zaman, ne kalbinizi ne aklınızı kullanın. Çünkü ikisi de yetersiz. Yalnız iman! O, o yıldız ve küçükleri ve saçakları, hepsini tek kalp hâlinde atırır. Tek nabızdır o.

Yıldız kalpler, yıldız bedenler, yıldız uzuvlar... Onun ruhu imandır. O şahidimiz olsun ki, istenilen anda, istenileni yapmakta bigûna perva etmeyiz. Yeter ki istesinler, yeter ki o yolda olsunlar. Duada olsunlar, mahviyyette olsunlar.

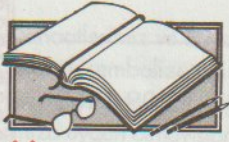
Dört bir tarafı surla çevrili bir küçük ağaçlık. Ümitsiz ve kaygılı değil. O surun ardındakini, içindeyken biliyor. Ve bütün şevki, cesareti ve imanı, surun üstüne kadar büyüme ve asıl rahmeti görmektir.

Ve bir gün gene sordular: 'Tanrı'nın asası kimde?'

Cevap verdi: 'Sende!' 'Nasıl olur?' Gene cevap verdi: 'Sende!' "

SÖZLÜK

Bigûna perva etmemek: Hiçbir suretle kaçınmamak, çekinmemek

KİTAPLAR ARASINDA

ÖLÜM YENİ BİR DOĞUŞTUR

Kitabın adı / Orijinal adı

ÖLÜM YENİ BİR DOĞUŞTUR
ÜBER DEN TOD UND DAS LEBEN DANACH
Yazan / Çeviren

Elisabeth KÜBLER-ROSS
Alin ASLAN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

72 SAYFA, 1994

Fiyatı: 90.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Dr. ELISABETH KÜBLER-ROSS, tıp alanında ölüme yakın deneyimler yaşayan hastalarla görüşüp onların anlattıklarını toparlayan, kategorize eden ve kendisiyle birlikte diğer insanlar için ruhsal yorumlar çıkarabilen bilim insanlarından biridir. Ölüm bilim (tanatoloji) alanındaki ünü nedeniyle, kitapları, ABD'deki doktor ve hemşireler için birer başvuru kaynağı fonksiyonunu görmektedir.

Dr. Ross, ölmekte olanların yanı başında yüzlerce saat geçirmiş ve hastaların gösterdiği davranışları değişik aşamalara ayırmıştır. Bu kayıtlarda, hastaların öteâlemden aktardığı vizyonlar ve olgular, karşılaştıkları durumlar da bulunmaktadır. Bu yüzden ilk başlarda bu kayıtlar halüsinatif değerlendirmeler olarak tepki almış, hatta kendisinin de bunları dinleye dinleye "hastalandığı" iddialarıyla karşılaşmıştır.

Dr. Ross, bu tepkileri şöyle karşılayacak-

tır: "Eğer sadece genel görüşe uygun şeyleri yayımlasaydım, o zaman benden kuşkulananlar ve beni bayağılıkla suçlamaları gerekirdi. Kim olursa olsun, birini inandırmak veya yolunu çevirmek amaçlarım arasında değildir. İşimin, araştırma sonuçlarını iletmek olduğu görüşümdedir. Onlara hazır olanlar bana inanacaklardır. Hazır olmayanlar ise, alayla ve bilgiclikle karşı çıkacaklardır."

Dr. Ross, "Ölüm sadece farklı bir frekansa farklı bir yaşamın farklı bir şekline geçiştir. Ölüm anı ise benzersiz, güzel, özgürleştirici, korkusuz ve sıkıntısız yaşanan bir deneyimdir." diyor. Yeryüzündeki hayatımız, buradaki yaşamımızın çok ötesine geçen küresel ama bireysel varoluşun yalnızca ufak bir bölümüdür. Kitap, Kübler-Ross'un, ölümden sonra yaşam hakkındaki bilgi ve inançlarını nasıl elde ettiği ve ölen kişilerin öldükten hemen sonraki deneyimlerinin neler olduğunu aktaracaktır. ■